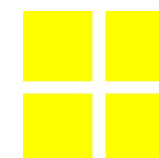


KONCEPCE VEŘEJNÉHO OSVĚTLENÍ MĚSTA MARIÁNSKÉ LÁZNĚ

Základní plán veřejného osvětlení

Architektonicko urbanistická část



IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Projekt:	Koncepce veřejného osvětlení města Mariánské Lázně
Část:	Základní plán veřejného osvětlení, architektonicko urbanistická část
Zadavatel:	Město Mariánské Lázně Ruská 155 353 01 Mariánské Lázně
Objednatel:	Orcave, spol. s r.o. Nedvěžská 3201/4a, 110 00 Praha 10
Zpracovatel:	atelier světelné techniky s.r.o Braškovská 368/1 Praha 6 - Liboc PSČ 161 00 Ing. Petr Žák, Ing. arch. Simona Švecová, Lukáš Martin
Spolupráce:	P.A.W. architektonická kancelář Grym & Škrabal Lipová 17 602 00 Brno Ing. arch. Ludvík Grym

Obsah: A. ANALYTICKÁ ČÁST

- A1. Úvod
- A2. Historické souvislosti
- A3. Prostorová analýza města
- A4. Plošná analýza města
- A5. Analýza současného osvětlení

B. NÁVRHOVÁ ČÁST

- B1. Úvod
- B2. Základní pojmy
- B3. Základní koncept noční podoby Mariánských Lázní
- B4. Charakteristické světelné zóny města
- B5. Specifické oblasti
- B6. Parametry architekturního osvětlení

PŘÍLOHY

- P1 - Výkres situace, charakteristické světelné zóny
- P2 - Parametry osvětlení, tabulková část

ÚVOD

Základní plán veřejného osvětlení je dokument, který komplexním způsobem řeší podobu nočního města utvářeného umělým světlem. Návrh podoby nočního města v sobě zahrnuje řadu aspektů zejména dopravně bezpečnostního hlediska, architektonicko – urbanistická hlediska a environmentální hlediska. Výstupem dokumentu je soubor parametrů a požadavků pro jednotlivé pozemní komunikace a veřejná prostranství, zohledňující předchozí hlediska. Tyto parametry pomáhají uchovat a rozvíjet navrženou podobu nočního města a zároveň jsou vstupními požadavky pro navazující projektovou dokumentaci. Vzhledem k tomu, že se jedná o poměrně složitý, nový a vícevrstvý dokument doporučuje se provést kontrolu a případnou aktualizaci dokumentu po prvním roce od odevzdání. Další aktualizace se doporučují provádět maximálně po deseti letech.

Předložený dokument řeší podobu osvětlení z architektonicko-urbanistických hledisek a tvoří jej analytická a návrhová část. V rámci analytické části byly shromážděny informace souvisejících s veřejným osvětlením a tyto informace byly analyzovány a výsledky analýz byly následně použity v návrhové části. Návrhová část základního plánu veřejného osvětlení vychází z informací z analytické části a komplexně navrhuje parametry osvětlovací soustavy veřejného a architekturního osvětlení vytvářející noční vzhled města z pohledu architektonicko – urbanistického.

Textový dokument popisuje proces analýzy a návrhu nočního vzhledu města z hlediska architektonickou urbanistického. Pro použití dokumentu jsou zásadní výstupy ve formě mapových podkladů, které poskytují celkový pohled a souvislosti mezi jednotlivými částmi města. Parametry veřejného osvětlení a osvětlovací soustavy související s architektonicko-urbanistickým hlediskem jsou uvedeny pro každou komunikaci nebo veřejné prostranství v seznamu ulic. Parametry architekturního osvětlení jsou uvedeny v kapitole B6.

A. ANALYTICKÁ ČÁST

A1 ÚVOD

Město Mariánské Lázně se rozprostírají v údolí Úšovického potoka na předělu ploché Tachovské brázdy a horských pásem Slavkovského lesa a Tepelské vrchoviny. V severní části je obklopeno výraznými svahy Suchého vrchu a Výhledy. Údolí tvoří v severní části kotlinu trojúhelníkového tvaru, kde vzniká spojením potoků Třebízského a Pstružního potok Úšovický. Před vznikem lázní zde byl nerovný povrch a bažiny.

A2 HISTORICKÉ SOUVISLOSTI

Ve středověku jsou doložené pouze Úšovice (1273), obec patřící klášteru v Teplé. Leží na svažitém terénu pod úpatím Výhledů. Za Úšovicemi již začínal hraniční hvozď. V 16. a 17. století se nad nynějšími Mariánskými Lázněmi těžil cín a stříbro. Zemědělská ves Úšovice měla charakteristický oválný radiální půdorys, typický pro Toužimskou plošinu. Před třicetiletou válkou tvořilo ves 21 usedlostí a jeden svobodný dvůr.

Slané prameny Mariánských Lázní byly známe již v 16. století. Bylo provedeno několik analýz léčivých účinků těchto pramenů. Vznik lázní dlouho bránil zákaz těžby dřeva pro cínové doly. Na přelomu 17. a 18. století se věhlas pramenů rozšířil a prostor kolem pramenů a cesta k nim byly vyčištěny. Bylo provedeno několik pokusů o vybudování lázní mimo současné území, které bylo nehostinné. Nebyly ale úspěšné. Roku 1786 byla rezervace vykoupena klášterem a stejného roku u Mariánského pramene stál malý roubený lázeňský dům. První lázeňské domy stály na místě Halbmayera domu č. p. 32 a č. p. 23, který je součástí Vojenského lázeňského ústavu, roku 1812 zde bylo 13 budov. Toho roku byly Mariánské Lázně jmenovány samostatnou obcí. V roce 1818 byly oficiálně jmenovány veřejnými lázněmi.

Od roku 1817 dochází k plánovitému urbanistickému budování lázní. V údolí byl zahradníkem Skalníkem vybudován lázeňský park, který plynule přecházel do zalesněných svahů s vyhlídkovými altány. Roku 1820 byl zpracován zastavovací plán od J. Fischera. Podstatou byl kompozičně jedinečný princip zástavby po obvodu rozsáhlého lázeňského parku. Zástavba v nižších polohách údolí nebyla možná z důvodů bažinatých podmínek.

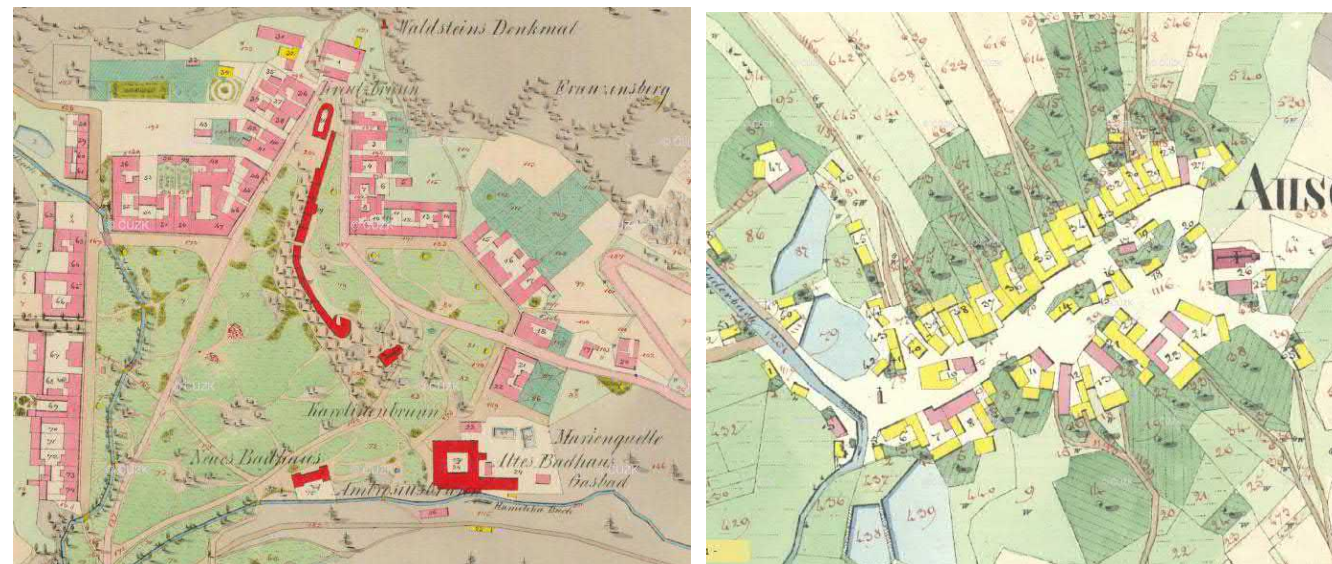
Západní strana parku byla zastavena ve shodě s modelací terénu jako přímka, kolmo k severní straně, která byla využita pro ubytovací zařízení vzhledem k nezastíněné poloze. Východní strana zaznamenala tvarové obohacení, jižní část nebyla stavebně vymezena z důvodu rezervy pro stavbu lázeňských provozů. Celé jádro lázní tak nabývá pětiúhelníkového tvaru, na severní straně s výběžkem ke křížovému prameni, který se výrazně zužoval, takže v duchu barokních iluzivních kompozic nabýval dojem extrémního perspektivního sbíhání celé, v zásadě osově kompozice.

Celou kompozici tak charakterizuje vějíř tří os, který vybíhá z jihozápadní strany parku na sever (Hlavní třída), severovýchod (ke Křížovému prameni) a více k východu ke kostelu Nanebevzetí Panny Marie. Jednotný charakter výstavby zjednodušoval fakt, že všechny pozemky vlastnil tepelský klášter. Do roku 1824 zde stálo 42 domů.

Ve 2. polovině 30. let 19. století začalo rozšiřování mimo vlastní obvod parku. To zapříčinilo mimo jiné i napojení na síť nových císařských silnic, nejdříve na Karlovy Vary východně od centrální části (Karlovarská ulice), později na plzeňsko-chebskou císařskou silnici (Chebská) a silnice do Hamníků (Hlavní, třída Vítězství). Nejdříve byla výstavba orientována na obdélný prostor nynějšího Mírového náměstí. Ve 40. letech vyrostla nová řada lázeňských domů nad západní stranou lázeňského parku – Ruská třída. V polovině století byla zastavována východní a severní část Mírového náměstí a další stavby (např. městské divadlo). Roku 1865 byly Mariánské Lázně povýšeny na město.

Zásadním vývojovým předělem se stalo vybudování železnice z Plzně do Chebu v roce 1872. Nádraží je situováno jižně od dolního vyústění údolí, severozápadně od Úšovic. K železniční se vztahovala další výstavba. Město se začalo rozvíjet úzkou částí údolí směrem k jihu k nové čtvrti Šenov, Nová Nádražní čtvrť pak vznikala bezprostředně pod nádražím. Úšovice se začaly z prostoru staré návsi rozšiřovat podél

Úšovického potoka a Palackého třídy k severozápadu směrem k nádraží. Období od 70. let 19. století do 1. světové války přineslo největší stavební rozvoj Mariánských Lázní. Roku 1888 byla zprovozněna městská elektrárna pro veřejné osvětlení a kanalizaci. Roku 1895 byla dokončena celková přestavba Nových lázní.



Obr. A2.1 Mapa stabilního katastru centrální části Mariánských Lázní s původním rozsahem hlavní kolonády (vlevo) a Úšovic – první osídlení na území (vpravo)

V letech před 1. světovou válkou dosáhl věhlas lázní naprostého vrcholu a Mariánské Lázně se staly světovými lázněmi. Od 80. let 19. století se prosazovala ve městě novorenesance. Stavby se vyznačují přesnou kompozicí a monumentalitou. Roku 1900 byla navržena parková úprava Mírového náměstí ve francouzském stylu, s fontánou uprostřed. Až do 1. světové války se uplatňoval dekorativní, tzv. lázeňský sloh podle vzoru staveb v Monte Carlu, který přešel k naturalistické secesi.



Obr. A2.2 Kresba centrální části Mariánských Lázní z roku 1880

Rozmach byl utnut 1. světovou válkou. Ve 20. letech se opět lázně začaly rozvíjet. V roce 1929 byl vybudován dyleňský vodovod a v roce 1927 letiště mezi Sklářemi a Chotěnovem. Nová výstavba oproštěná od dekorativních prvků se v lázeňské části města rozvíjela jen málo. Stavební rozvoj se soustředil do obytné aglomerace v okolí obou městských čtvrtí a severozápadně od Úšovic. Hospodářská krize zastavila rozvoj v 30. letech 20. století, urbanistická kompozice v okolí nádraží a Úšovic tak nebyla do 2. světové války dokončena.

Koncem války byly Mariánské Lázně prohlášeny lazaretním městem. Odsun německých obyvatel začal v roce 1946, v únoru 1948 následovala nová vlna emigrace, která v jiných městech neměla obdoby. Po únoru 1948 začal v lázních celoroční provoz, který sebou nesl velké stavební úpravy objektů, ale i urbanistické zásahy nové bydlení sídlištní primitivní formou – Nádražní čtvrť a Úšovice, v 70. letech vzniklo sídliště Panská pole v oblouku karlovarské trati. Došlo i k dalším stavbám menších bytových celků a výrobních areálů a služeb (východ města).

Lázeňská část byla po důležitých změnách v dopravní síti regionu zbavená zátěže dopravy a od 70. let 20. století byla postupně rekonstruována (divadlo, muzeum, dům Chopin, léčebna Hvězda aj.). Značná pozornost byla věnována i rozvoji a údržbě parků. V 50. letech byly provedeny parkové úpravy v okolí Lesního pramene, od roku 1960 kolem hlavní pošty a Lilu a kolem pravoslavného kostela, roku 1961 vznikl nový park mezi Ferdinandovým a Rudolfovým pramenem. Náročná byla rekonstrukce hlavní kolonády. Období socialismu ale přineslo i negativní dopady – demolice kolonády Karolínina pramene a její kopie o 20 m déle či stržení celého bloku domů č. p. 36-40 mezi Mírovým náměstím a centrálním parkem v roce 1977.

Vynikající hodnoty půdorysné kompozice a téměř nenarušený architektonický ráz lázeňského města 19. století se roku 1992 odrazilily v prohlášení Mariánských Lázní městskou památkovou zónou.

A3 PROSTOROVÁ ANALÝZA MĚSTA

Vzhledem k uzavřenosti krajiny v severní části města a plošnému terénu Tepelské vrchoviny s četnou zelení bez dálkových výhledů nejsou přítomny výrazné panoramatické pohledy na město. Otevřený pohled na město se nabízí z jižní části ze silnice Plzeňská, konkrétně z komunikace na Stanoviště, kde se otevírá jižní (nehodnotná) zástavba Mariánských Lázní. Lázeňská část se nachází na původně nehostinném území obklopeném výraznými a zalesněnými svahy pouze s částečnými výhledy z rozhledny Kamzík a Mesceryho vyhlídky.



Obr. A3.1 Kontrast sevřené zástavby severní části města (Slavkovský les) a rozlehlé zástavby v jižní části spadající do Tepelské vrchoviny.

Z morfologie území centrální části je patrné harmonické začlenění sídla do krajinného rámce, sídlo je charakteristické zasazením v poměrně dynamickém terénu. Severní část je semknuta terénními zalesněnými svahy, jižní část aglomerace se rozlévá do Tepelské vrchoviny, která má v této části poměrně plochý charakter mírně ukloněného reliéfu se značnými plochami lesní i nelesní zeleně

vytvářející poměrně malé měřítko krajinné matice a uzavřenost prostoru. Výhledy na část města (nereprezentativní) jsou především z jižní části města, od ulice Plzeňské.

A4 PLOŠNÁ ANALÝZA MĚSTA

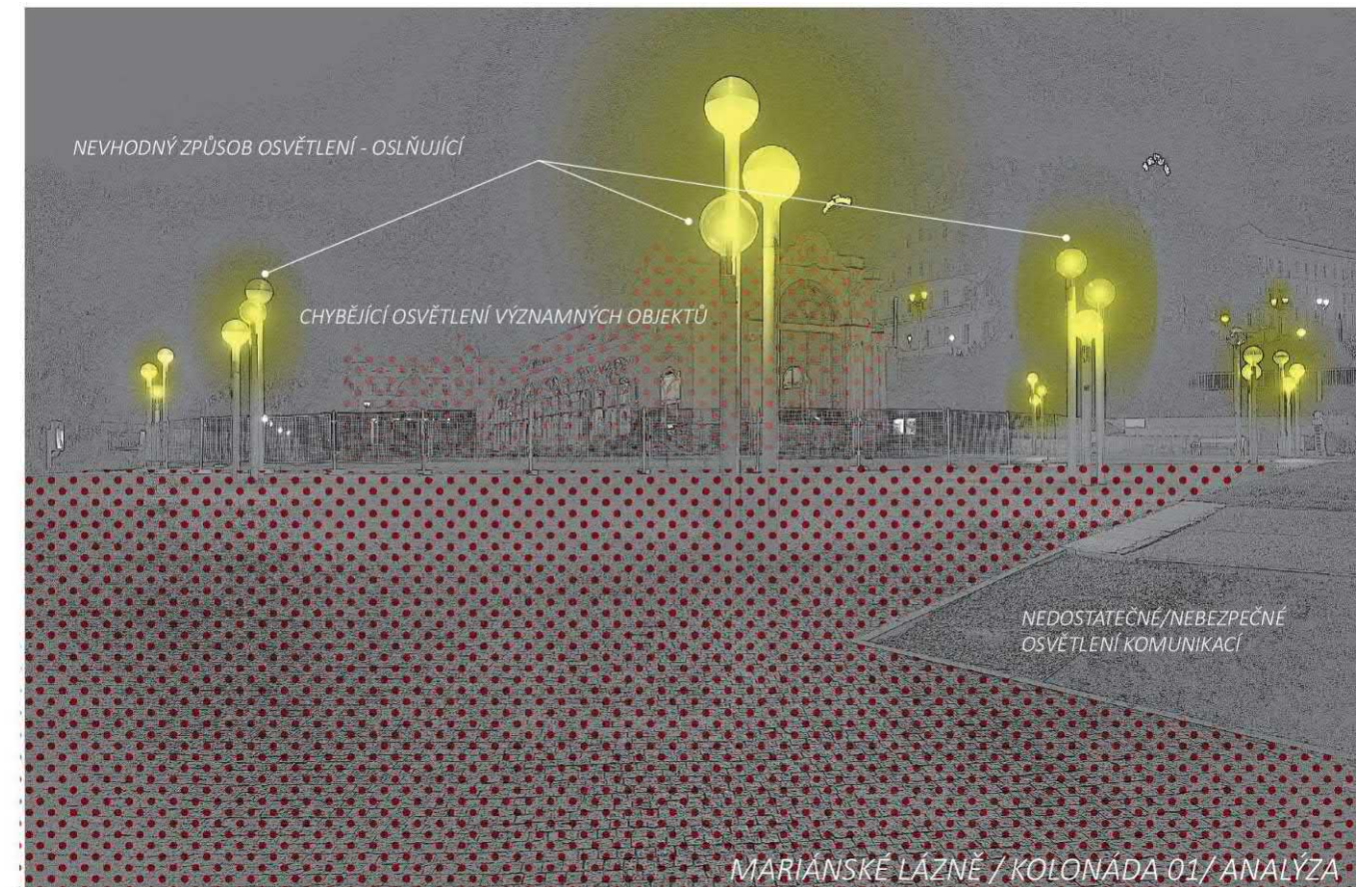
Na základě analýzy území a terénního průzkumu byla zjištěna funkční skladba města, jeho provozní schéma, pohyb a pobyt osob, frekvence aut a skladba zástavby. Tato data slouží spolu s prostorou analýzou pro rozčlenění území na charakteristické světelné zóny města a jejich specifické oblasti, pro které se stanovují požadavky na venkovní osvětlení i s případnými specifickými požadavky některých oblastí.

Město Mariánské Lázně je charakteristické svou lázeňskou funkcí, která ovlivňuje prakticky celé město. Služby související s touto funkcí, včetně doprovodné vybavenosti, se nacházejí v severní části území, směrem k jihu postupně prorůstá do klasického městského modelu s vybaveností podél hlavních ulic, i když vliv lázeňství je patrný ve velké míře dále. Největší funkční složku města tvoří převážně obytná zástavba individuální a hromadná, která je soustředěna v rovinné jižní části města. Ve městě se nachází několik ploch, které nejsou obytné, tvoří doplňkovou službu (prodejní, výrobní, skladové plochy) a tvoří významný podíl z městské zástavby. Nachází se především na okrajích zástavby. Kromě těchto ploch se v okolí města nachází několik samostatných celků (lokalit se zástavbou), jako jsou např. Hamrníky, Kladská nebo zástavba u Zádubské výšiny. Všechny funkce města jsou navzájem propojené, tvoří kompaktní funkční celek s dostatečným množstvím veřejné vybavenosti.

Celková prostorová a plošná analýza města Mariánské Lázně je schematicky znázorněna v grafické příloze tohoto dokumentu.



Obr. A4.1 Základní funkční členění kompaktní části města



Obr. A5.1 Schématická analýza noční podoby centrálního lázeňského prostoru

Celkový ráz centrální části města se v noční době neprojevuje jako kompaktní celek reagující na provoz a pohyb v prostoru, nepodporuje charakteristické uspořádání centrální části a architektonické ztvárnění jednotlivých budov.

Literatura a zdroje

- [1] KUČA, Karel, 2011. *Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Libri. ISBN 80-85983-12-5.
- [2] *Archivní mapy* [online], 2018. Ústřední archiv zeměměřictví a katastru [cit. 2018-03-02]. Dostupné z: <http://archivnimapy.cuzk.cz/uazk/pohledy/archiv.html>

A5 ANALÝZA SOUČASNÉHO OSVĚTLENÍ

Hlavní lázeňský prostor v okolí kolonády je v současné době osvětlen dekoračními svítidly s kulovými svítícími kryty, které jsou komponovány do skupiny svítidel různé výšky. V noční době jsou stávající svítidla dominantním prvkem ve veřejném prostoru, který vzhledem ke své výraznosti (ve vztahu k tvaru svítidel) zastiňuje do značné míry významné objekty v prostoru. Zároveň se v parkové části nachází cesty pro chodce, které jsou nedostatečně osvětleny.

B. NÁVRHOVÁ ČÁST

B1 ÚVOD

Architektonická část je primárně zaměřena na účel, využití a geometrické uspořádání prostoru. Člení město na charakteristické světelné zóny se shodnými charakteristikami osvětlení s pohledu vizuálního. V rámci těchto zón definuje specifické oblasti, které mají některé charakteristiky odlišné. Zároveň definuje způsob osvětlení významných městských komunikací a prostranství důležitých staveb a prvků městského prostředí osvětlení.

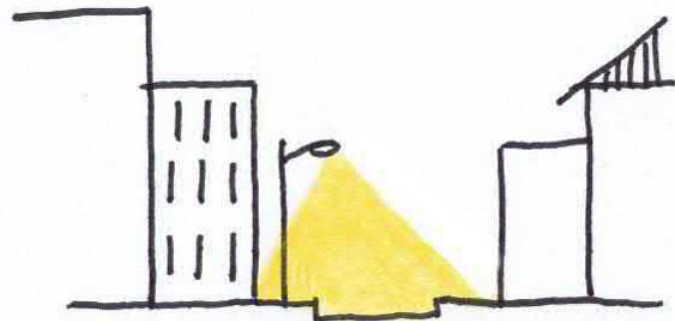
B2 ZÁKLADNÍ POJMY

B2.1 Charakter osvětlení prostoru

Charakter osvětlení prostoru popisuje, jak je světelný tok ze svítidel vyzařován do venkovního prostředí, kam je směřován a jaké části prostoru osvětluje. Pro potřeby architektonické koncepce veřejného osvětlení jsou použity 3 typy charakteru osvětlení prostoru.

Typ 1

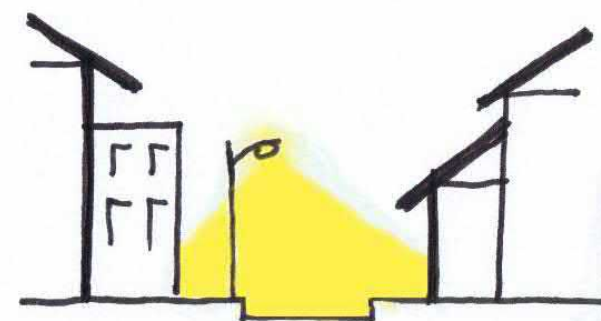
Při tomto charakteru osvětlení je světelný tok svítidel směřován výhradně na povrch a nezbytné bezprostřední okolí osvětlovaných pozemních komunikací. Hlavním hodnotícím kritériem je jas nebo horizontální osvětlenost pozemní komunikace. Hlavním účelem tohoto charakteru osvětlení je zajištění dostatečné bezpečnosti provozu a orientace v městském prostředí. Jedná se o ryze technické osvětlení pozemních komunikací určených hlavně pro motorovou dopravu s maximálním omezením světelného toku do okolního prostředí. Tento charakter osvětlení je vhodný pro hlavní komunikační tahy a průmyslové zóny, které nejsou zpravidla urbanisticky hodnotné (bez dodržení uliční čáry, absence, popř. malé procento architektonicky cenných staveb apod.).



Obr. B2.1 Grafické znázornění charakteru osvětlení prostoru, typ 1

Typ 2

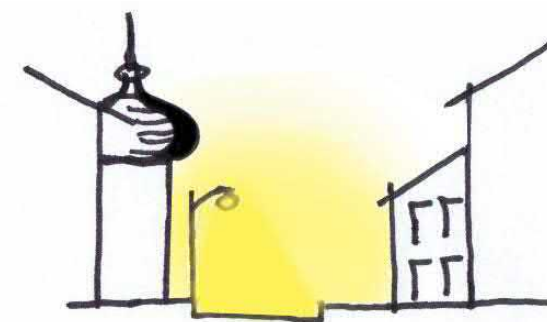
Při tomto charakteru osvětlení je světelný tok směřován nejen na osvětlovanou pozemní komunikaci, ale částečně také do prostoru tak, aby byla zajištěná určitá osvětlenost vertikálních ploch. Při aplikaci tohoto charakteru osvětlení v ulicích by fasády přilehlých budov měly být osvětleny maximálně do výšky prvního patra. Hlavním hodnotícím kritériem je horizontální osvětlenost povrchu komunikace a vertikální osvětlenost ve směru podélné osy pozemní komunikace. Hlavním účelem je nejen zajištění osvětlení povrchu komunikace z pohledu provozní bezpečnosti, ale také vytvoření určitého komfortu chodců při vnímání okolního prostředí (dobré rozlišení kolemjdoucích osob, okolního prostředí apod.) Tento charakter osvětlení je vhodný pro prostory obytných ulic, obslužné komunikace a drobné veřejné prostory (náměstí, parky, vnitrobloky apod.).



Obr. B2.2 Grafické znázornění charakteru osvětlení prostoru, typ 2

Typ 3

Při tomto charakteru osvětlení je světelný tok směřován nejen na osvětlovanou pozemní komunikaci, ale do prostoru tak, aby byla zajištěná jeho celková prosvětlenost prostoru a osvětlení jeho hranic. Hlavním hodnotícím kritériem je horizontální osvětlenost povrchu komunikace a vertikální osvětlenost ve všech směrech. Hlavním účelem je nejen zajištění osvětlení povrchu komunikace z pohledu provozní bezpečnosti, ale také vytvoření dobré orientace v prostoru, podpoření charakteru místa, aby vznikla hodnota daného prostoru. Tento charakter osvětlení je vhodný pro historické části města.



Obr. B2.3 Grafické znázornění charakteru osvětlení prostoru, typ 3

B2.2 Úroveň jasu

Úroveň jasu (resp. jasnosti) se v rámci architektonické části koncepce veřejného osvětlení města míní „síla“ osvětlení prostoru. Jedná se o subjektivní popis zrakového vjemu osvětleného prostředí. Vjem „síly“ osvětlení prostoru souvisí nejen s množstvím světla odrážejícího se od osvětlených komunikací, s mírou osvětlení jejich okolí a fasád přilehlých budov, ale také s barevným tónem světla. V rámci koncepce je úroveň jasu popsána slovně termíny: malý, střední a velký, bez konkrétní specifikace skutečných hodnot.

B2.3 Barva světla

Barva světla hraje významnou roli ve vnímání prostoru a přímo ovlivňují naše pocity a náladu. Ve veřejném osvětlení se používají světelné zdroje, jejichž barva světla se popisuje v rámci stupnice odstínů bílé barvy od teple bílé po chladně bílou. V rámci světelně technické praxe se uvedené odstíny bílé barvy popisují teplotou chromatičnosti hodnocenou v Kelvinech (K). Teple bílé barvě odpovídá rozsah teplot chromatičnosti od 2 000 K do 3 300 K, neutrálně bílé rozsah od 3 300 K do 5 300 K a chladně bílé nad teploty chromatičnosti nad 5 300 K.

Z výsledků terénních výzkumů [1,2,3,4,5,6] se ukazuje, že pro veřejné osvětlení, vnímané primárně z pohledu chodců, je přijatelnější použití světelných zdrojů s teple bílým barevným tónem ($T_{cp} < 3\,000\text{ K}$) a

s vyšším indexem podání barev ($R_a > 70$). Výsledky výzkumů ukazují, že u světelných zdrojů s vyšším poměrem S/P ($S/P > 1,2$) se zlepšuje se schopnost rozlišovat překážky a chodce v periferních oblastech zorného pole. Tento poměr přibližně odpovídá zdrojů s teplotou chromatičnosti $T_{cp} > 3\ 000\ K$ a s vyšším indexem podání barev. Z pohledu řidičů lze pro osvětlení důležitých páteřních komunikací tedy využít světelné zdroje s vyšší teplotou chromatičnosti ($4\ 000\ K$), které současně mohou vizuálně odlišit tyto komunikace od okolních pozemních komunikací a zlepšit tak orientaci v nočním městě. S ohledem na výsledky terénních výzkumů a další hlediska související se spektrálními vlastnostmi světelných zdrojů se ukazuje, že použití světelných zdrojů s vysokými teplotami chromatičnosti (chladně bílý barevný tón) se pro veřejné osvětlení jeví jako nevhodné. Takové zdroje lze využít příležitostně pro dosažení barevného kontrastu například u přechodů pro chodce.

B2.4 Skladba světelného místa

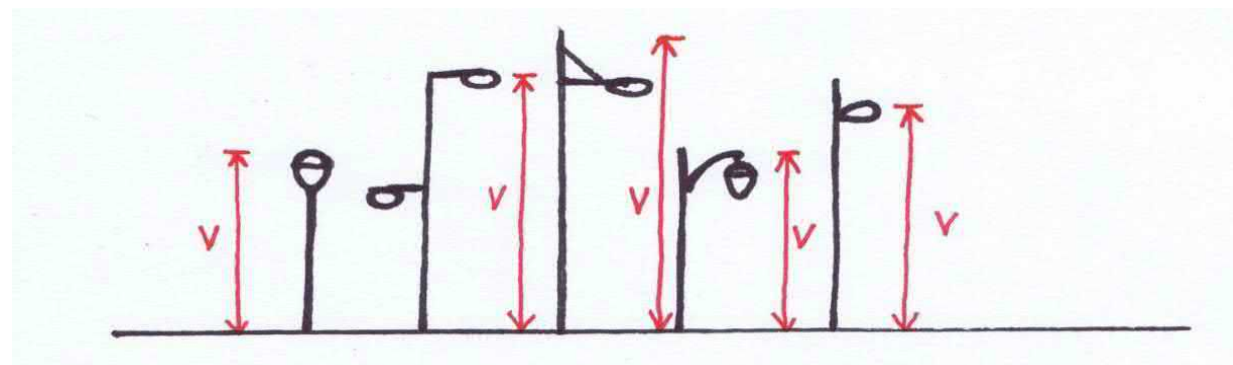
Skladba světelného místa popisuje základní uspořádání světelného místa. Svítidlo může být v rámci světelného místa na stožáru, na fasádním ramenu nebo na převěšovém laně. Při upevnění svítidel na stožár mohou být svítidla upevněna přímo na stožár bočně nebo centrálně nebo přes výložník. Při použití výložníku mohou být svítidla umístěna pod výložníkem, na výložníku nebo nad výložníkem.

B2.5 Svítidlo

Svítidla pro veřejné osvětlení lze rozdělit na technická, dekorativní a historizující. Technická svítidla jsou primárně určena pro osvětlení pozemních komunikací. Používají se pro vytvoření charakteru osvětlení prostoru typu 1. Dekorativními svítidly lze v závislosti na rozsahu optických systémů a konstrukčním řešení vytvořit všechny tři typy charakteru osvětlení prostředí. Historizující svítidla se používají pro vytvoření charakteru osvětlení prostoru typu 2 a 3.

B2.6 Výška světelného místa

Jednou z důležitých vlastností při posuzování vizuální uplatnění jednotlivých světelných míst osvětlovací soustavy z pohledu architektonického je velikost jeho celkové hmoty, která je primárně určena jeho výškou. Příklady stanovení výšky světelného místa z pohledu architektonického podle jeho konstrukční skladby jsou uvedeny na obr. 15.



Obr. B2.4 Určení výšky světelného místa

B2.7 Povrchová úprava

Povrchovou úpravou je míněno barevné řešení hlavních konstrukčních částí světelného místa.

B3 ZÁKLADNÍ KONCEPT NOČNÍ PODOBY MARIÁNSKÝCH LÁZNÍ

Návrh noční podoby města vychází z provedených analýz a reflektuje význam města jako symbolu českého lázeňství s historickými kořeny. Reaguje na prostorové uspořádání sídla, které je zasazeno v dynamické krajině sevřeného údolí Úšovického potoka, podporuje historické jádro Úšovic a tradiční promenádní partie parkových ploch včetně pramenů v lázeňské části.

Hlavním prostorem města je parkově upravená centrální lázeňská část s významnými prameny. Koncepce osvětlení spočívá v koncentraci osvětlení v tomto prostoru se světelnou hierarchizací jednotlivých částí a postupným přechodem do volné krajiny a vyšších poloh města formou úbytku intenzity osvětlení (jasu).

Z lázeňské části přechází postupně osvětlení do městského prostoru s vybaveností, kde se mísí služby lázeňství s městskými funkcemi a dále se osvětlení rozlévá do oblasti Tachovské brázdy, kde je symbolem města kostel v Úšovicích. Osvětlení podporuje harmonické zapojení sídla do krajinného rámce a eliminuje negativní dopady parazitního osvětlení neobytných ploch – výrobních a skladových areálů a dopravních tras.



Obr. B3.1 Schematicky vyjádřený koncept úrovní nočního osvětlení – postupný útlum intenzity osvětlení směrem do krajiny

B4 CHARAKTERISTICKÉ SVĚTELNÉ ZÓNY MĚSTA

Na základě konceptu noční podoby Mariánských Lázní a předchozích analýz bylo město rozděleno do charakteristických světelných zón, k nimž byly přiřazeny světelně technické parametry. Mariánské Lázně byly rozděleny do následujících čtyř charakteristických světelných zón.

B4.1 Charakteristická světelná zóna 1 – centrální lázeňská část

Charakteristická zóna zahrnuje téměř celou městskou památkovou zónu, bez její jižní části. Jedná se o část města s převažující lázeňskou, rekreační a společenskou funkcí s doplňkovou veřejnou a komerční vybaveností. Vytváří kompaktní část města s charakterově podobnými veřejnými prostory, které slouží pro bydlení, lázeňství, turismus a doplňující vybavenost. Součástí zóny jsou i lázeňské parky.

B4.2 Charakteristická světelná zóna 2 – přechodová část Tachovské brázdý

Charakteristická zóna zahrnuje jižní část městské památkové zóny a navazující část kompaktní zástavby na západní straně od Hlavní třídy. Zóna má podobný charakter veřejných prostorů jako centrální lázeňská část, obsahuje rozmanitější funkční skladbu (ve větší míře bydlení, veřejná vybavenost – školy, nemocnice). Jsou zde charakterové znaky lázeňského města, zástavba je však již různorodější a plní rozsáhlejší funkce než v případě centrální lázeňské části. V jižní části je zóna ohraničena železnicí.

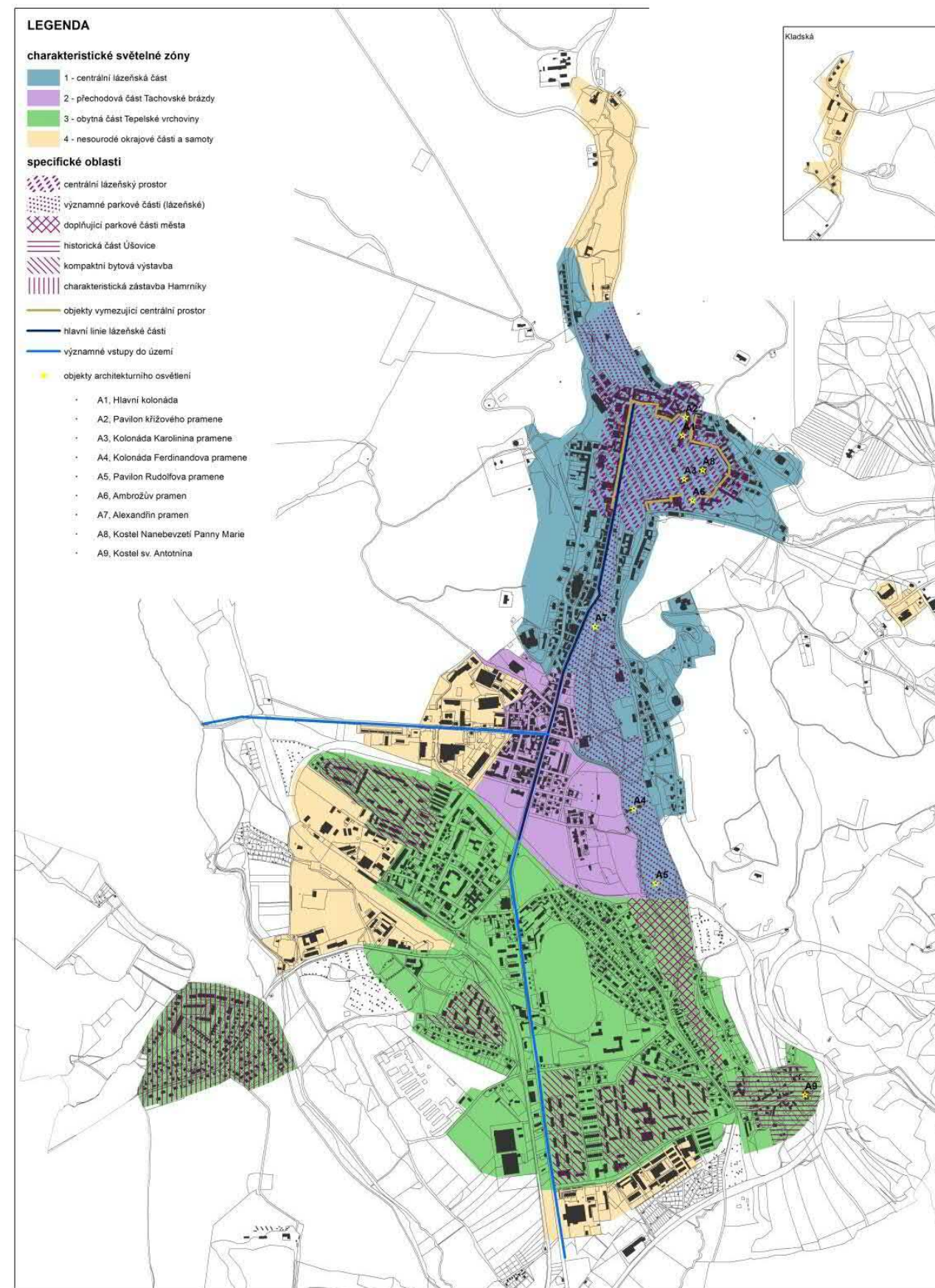
B4.3 Charakteristická světelná zóna 3 – obytná část Tepelské vrchoviny

Charakteristická zóna zahrnuje ostatní části města, které se rozprostírají na poměrně rovinném území Tepelské vrchoviny. Nachází se zde především obytná zástavba (bytová a individuální) a základní vybavenost. Součástí zóny je i zástavba Úšovic a Hamrníky. Charakter ulic je různorodý, zástavba rozmanitá. Zóna již není tolik ovlivněna turismem a lázeňstvím, slouží převážně pro obyvatele města. V zóně se nachází několik specifických oblastí – části s kompaktní bytovou výstavbou, kde je charakteristické výrazné zastoupení veřejných ploch včetně parkovišť, charakteristická zástavba Hamrníky, která je fyzicky oddělena od městské struktury a parková část podél Úšovického potoka, která plynule navazuje lázeňské parkové plochy a tvoří významné rekreační zázemí města a propojení mezi Úšovicemi (specifická oblast s kostelem sv. Antonína) a centrálním prostorem lázní.

B4.4 Charakteristická světelná zóna 4 – nesourodé okrajové části a samoty

Charakteristická zóna zahrnuje okrajové části sídel a samoty, které jsou v přímém kontaktu s okolní krajinou (tvoří její součást) a je proto kladen důraz na zapojení těchto částí do krajinného rámce i ve večerních a nočních hodinách (severní část města nad Martínkovým parkem, Kladská, Zádubská výšina, Chotěnov, Skláře, Stanoviště) a okrajové části, které mají charakter převážně skladových, parkovacích a výrobních ploch (často veřejné osvětlení v areálech není součástí majetku města). Osvětlení těchto prostor má nejpřísnější parametry, aby bylo zachováno harmonické spojení sídla s krajinou a nebyly přesvětleny okrajové plochy, které nespravuje město.

Jednotlivé charakteristické světelné zóny a jejich požadavky na světelně technické parametry a fyzické vlastnosti jsou pro snazší orientaci v dokumentu specifikovány v tabulkové formě a ve formě výkresu, které jsou přílohou tohoto dokumentu.



Obr. B4.1 Rozdělení města do světelných zón včetně specifických oblastí a architekturního osvětlení

B5 SPECIFICKÉ OBLASTI

V rámci každé charakteristické světlené zóny jsou vymezeny specifické oblasti, které mají specifický význam v kontextu města a tedy i určitou odchylku od ostatních veřejných prostorů, která se projevuje ve světelně technických, případně fyzických parametrech nastavených pro danou světelnou zónu.

B5.1 Centrální lázeňský prostor

Oblast zahrnuje Sady Václava Skalníka, Mírové a Goetheho náměstí, Masarykovu, Reitenbergerovu a Vrchlického ulici, Hlavní třídu od Reitenbergerovy ulice až po Nehrovu, včetně okolní zástavby a přiléhajících veřejných prostorů. Charakter osvětlení je navržen s ohledem na jádrový charakter území – jsou přisvětleny parterové části fasád objektů lemující veřejný prostor, svítidla v parkových částech osvětlují především horizontální rovinu, s možností částečného přisvětlení zeleně s optickým systémem omezujícím oslnění uživatelů prostoru.

Osvětlení je rozděleno do 3 základních úrovní:

úroveň 1 – osvětlení promenádní linie od pavilonu křížového pramene po kolonádu Karolínina pramene a prostoru parku a cest pro pěší (Masarykova, sady Václava Skalníka) - omezení oslnění od svítidel, zvýraznění horizontálních ploch (komunikace, zeleň);

úroveň 2 – osvětlení staveb uvnitř centrálního lázeňského prostoru (hlavní kolonáda, pavilon křížového pramene, kolonáda Karolínina pramene, fontána, kostel Nanebevzetí Panny Marie), vnější osvětlení světlomety s clonícím příslušenstvím, vnitřní prosvětlení budov (pavilony, kolonády);

úroveň 3 – osvětlení hranic centrálního lázeňského prostoru, osvětlení fasád veřejným osvětlením – ohraničení prostoru a vytvoření pozadí k budovám uvnitř prostoru (fasády podél ulic Hlavní, Vrchlického, Reitebergenova a Mírového a Goethova náměstí).

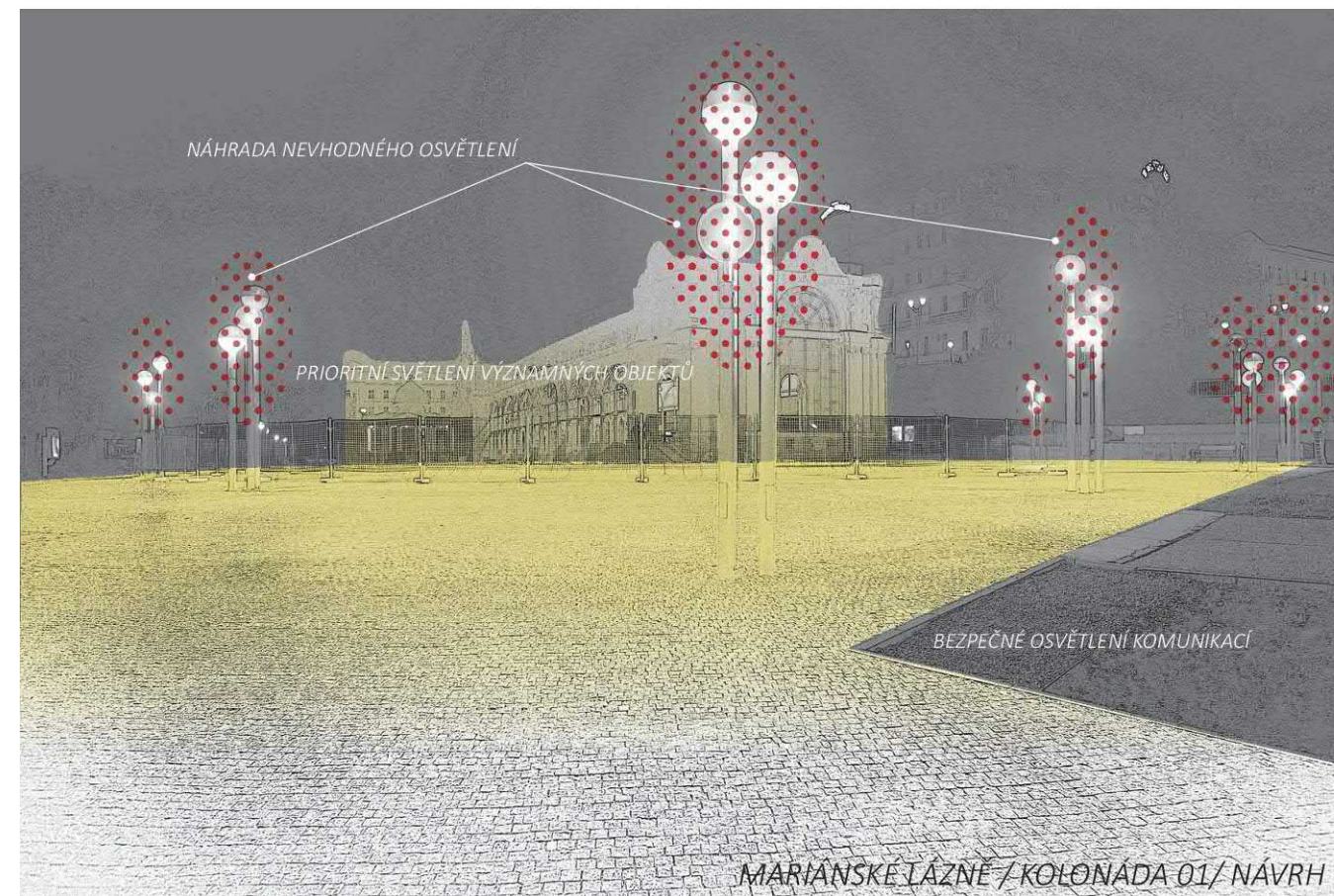
Osvětlení v rámci první úrovně, je navrženo jako parkové, kde hraje významnou roli fyzický parametr osvětlení – dekorativní typ, který se bude v noční době uplatňovat méně výrazně než stávající osvětlení parku a více světla bude dopadat na horizontální rovinu terénu a pěších komunikací. Usměrnění světla do dolního poloprostoru a omezení oslnění a jasných ploch svítidel je velmi důležité také u průjezdní komunikace Goethovým náměstím z důvodu vizuální exponovanosti prostoru. Zajímavým a ve večerních hodinách podpořeným prvkem v této části lázně je Úšovický potok, vodní prvek, který je v celé délce centrálního lázeňského prostoru regulován, ale tvoří městotvorný prvek s historickým kontextem a v určitých místech svou parkovou úpravou vytváří esteticky působivé scény. Z tohoto důvodu se doporučuje, aby v místě průhledů na tento vodní prvek z ulice Hlavní třída nebyla v těchto místech na straně parku instalována světelná místa veřejného osvětlení. Osvětlení podporuje i jemnou viditelnost vodního toku pro jasnou identifikaci uživatele prostoru.

Nejvýznamnějším prostorem v rámci úrovně 1 je promenádní linie od Pavilonu křížového pramene po kolonádu Karolínina pramene. Tento prostor je nejpůsobivějším místem v sídle. Navrhované osvětlení reaguje na defekty současného osvětlení. Pro osvětlení je třeba použít svítidla, která neoslňují, a jejich světelný tok dopadá převážně do dolního poloprostoru. Prostor linie promenády je natolik reprezentativní, že je třeba zajistit dostatečné osvětlení prostoru a zároveň vytvořit příjemný pocit bezpečí uživatelů veřejného prostoru, bez toho, aby svítidla vizuálně narušovala prostor a byla zdrojem oslnění.

Osvětlením v rámci úrovně 2 je architekturní osvětlení významných staveb uvnitř centrálního prostoru. Popis a parametry architekturního osvětlení jsou uvedeny v samostatné kapitole B6 tohoto dokumentu.

Osvětlení v rámci úrovně 3 vychází ze skutečnosti, že centrální lázeňský prostor má atypický tvar charakteristický pro Mariánské Lázně. Je vymezen objekty, které jsou často významné svou architektonickou hodnotou. Osvětlení v rámci této úrovně zajistí vizuální vymezení hranic tohoto centrálního lázeňského prostoru. Tohoto účinku se dosáhne vhodnou volbou typu veřejného osvětlení, které zajistí jak osvětlení pozemních komunikací, tak parterových částí fasád přiléhajících budov. Osvětlené fasády vytvoří vizuální vymezení prostoru.

Na západní straně (Hlavní třída) bude použita jednostranná nebo oboustrannou dvouprvková osvětlovací soustava s výškou světelných míst do 7 m. V ostatních částech bude použita dvouprvková osvětlovací soustava jednostranná s výškou světelných míst max. 5 m, umístěných dále od komunikace pro lepší podmínky pro osvětlení přiléhajících fasád. V ulici Hlavní třída budou světelná místa svými výložníky orientovaná kolmo na komunikaci, v ostatních ulicích budou světelná místa svými výložníky orientována rovnoběžně s komunikací. Příklady skladby světelných míst a tvarového řešení jsou uvedeny v kapitole B6.



Obr. B5.1 Schéma návrhu osvětlení v okolí kolonády

B5.2 Významné parkové části města

V rámci lázeňské části se jedná o rozlehlý městský park podél Úšovického potoka položený v nejnižších polohách se sítí promenádních cest a Martinkův park v severní části města. Osvětlení je navrženo jako parkové (přirozený přechod světlo / tma), dekorativního (lázeňského) vzhledu (viz základní návrh fyzických parametrů v charakteristické zóně 1) s přisvětlením pavilonů Alexandřina, Ferdinandova a Rudolfova pramene. Důraz je kladen na eliminaci výrazného fyzického uplatnění světelných míst v prostoru.

B5.3 Doplnující parkové části města

Další specifickou oblastí jsou doplňující parkové části města. Jedná se o převážně parkově upravenou veřejnou zeleň podél Úšovického potoka jižně od lázeňské části (jižně od Rudolfova pramene), která tvoří významné zázemí města a propojuje Úšovice a lázeňskou část města. Charakter osvětlení respektuje parkové uspořádání (přirozený přechod světla/tmy), svítidlo dekorativního vzhledu, max. výška světelného místa navržena na 4,5 m.

B5.4 Hlavní linie lázeňské části

Tato specifická oblast zahrnuje ulici Hlavní třída. Osvětlení je přizpůsobeno zvýšenému pohybu aut a koncentraci vybavenosti města a proto je kladen důraz na bezpečnostní parametry osvětlení. Maximální výška světelných míst je 7 m, svítidla jsou jednoduchého dekorativního, případně technického vzhledu nenarušující centrální lázeňský prostor. Osvětlení bude mít střední jas a charakter osvětlení typu 2 (osvětlení horizontální roviny a přisvětlení objektů v parterové části) tak, aby byly přisvětleny i fasády přilehlých objektů (objekty vymezující centrální lázeňský prostor).

B5.5 Významné vstupy do území

Ulice Chebská a Plzeňská. Jedná se o významný vstup do území s vyšší koncentrací automobilové dopravy. V úseku charakteristické světelné zóny 2 Je navrženo přizpůsobit osvětlení okolním veřejným prostranstvím (střední jas, částečné přisvětlení parterové části objektů s vybaveností). Osvětlení ulic Chebská a Plzeňská v charakteristických zónách 3 a 4 bude, vzhledem k přímému propojení zastavěného a nezastavěného území, mít osvětlení nízký jas, bude navrženo na nejnižší možné hodnoty parametrů a směrem do centra bude intenzita osvětlení narůstat. Osvětlovací soustava bude jednotného vzhledu (v rámci každé ulice), svítidla budou jednoduchého technického, případně dekorativního vzhledu, výška SM až 7 m, možnost vyložení do 1 m.

B5.6 Historická část Úšovic

Specifická oblast zahrnuje původní nejstarší část města s částečně dochovanou stopou urbanistické struktury s dominantou kostela sv. Antonína. Jedná se o ulice Za Školou, Ke Kostelu, U Tvrze a veřejný prostor v okolí Antoníčkova pramene. Veřejné osvětlení může mít vesnický charakter – neuspořádaná soustava osvětlení s nízkým intenzitou osvětlení a koncentrací světelného toku pod svítidlem. Pro osvětlení je doporučeno použít svítidla dekorativního (historizujícího) tvaru jednotného standardu s práškovou povrchovou úpravou.

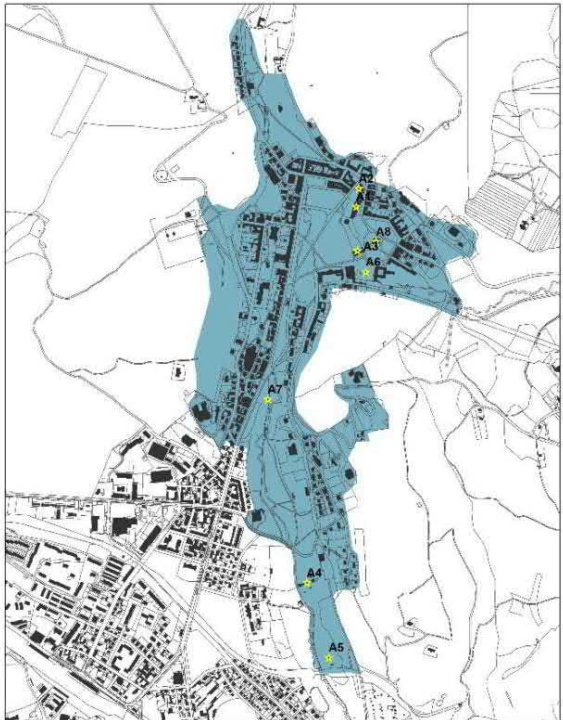
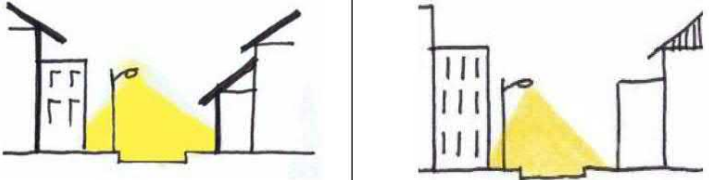

B5.7 Charakteristická zástavba Hamrníky

Jedná se o samostatnou osadu bez veřejné vybavenosti. Vzhledem k výškové hladině zástavby a k charakteru místní části nesmí výška SM přesáhnout výšku zástavby. V ulici třída Vítězství je povolena výška SM 6 m. Je nutné zajistit přirozený přechod do volné krajiny – ulice ústící do nezastavěného území budou mít nejnižší intenzitu osvětlení (třída Vítězství možný vyšší jas). V rámci celé specifické oblasti bude striktně dodržen charakter osvětlení typ 1.

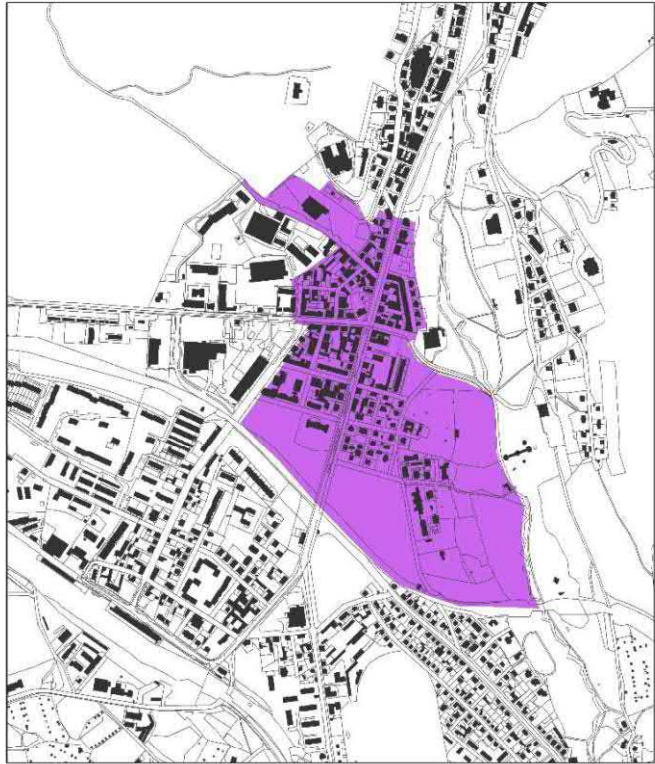
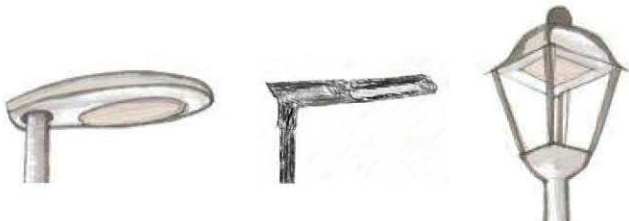
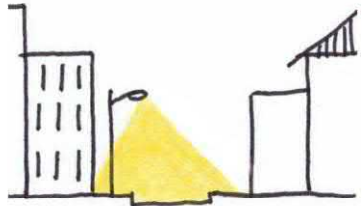
B5.8 Kompaktní bytová zástavba

Na území města se nacházejí lokality se zástavbou bytových domů s výškovou hladinou přesahující obvyklou hladinu zástavby, s charakteristickým zastoupením veřejné zeleně. Profily ulic jsou různorodé, od pěších cest po komunikace sběrného charakteru s parkovacími plochami. Osvětlení je nutné hierarchizovat podle provozu komunikací, charakter a jas osvětlení bude volen s ohledem na frekvenci pohybu osob a silniční dopravy. U komunikací v kompaktní bytové zástavbě lze volit výšku světelných míst do 6 m (Dyleňská, Podhorská, Za Tratí, Skalníkova do 7 m), v případě pouze pěších cest a chodníků bude výška světelných míst max. 4,5 m. Bude zajištěna optimalizace roztečí světelné soustavy, je žádoucí eliminovat počet SM současné soustavy.

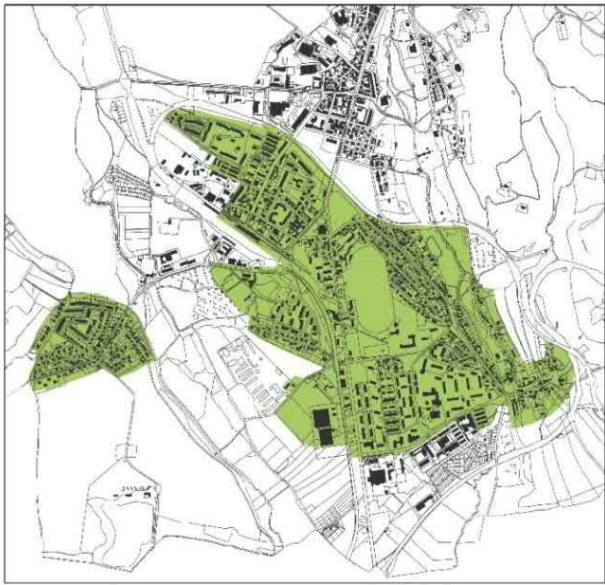

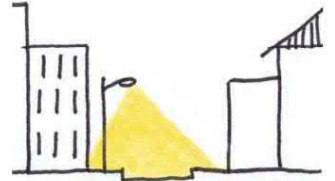
Tab. B5.1 Parametry veřejného osvětlení v charakteristické světelné zóně 1

Charakteristická světelná zóna 1 – centrální lázeňská část			
Charakteristika zóny	<p>Charakteristická zóna zahrnující téměř celou městskou památkovou zónu, bez její jižní části. Jedná se o část města s převažující lázeňskou a rekreační a společenskou funkcí s doplňkovou veřejnou a komerční vybaveností. Vytváří kompaktní část města s charakterově podobnými veřejnými prostory, které slouží pro bydlení, lázeňství, turismus a doplňující vybavenost. Součástí zóny jsou i lázeňské parky.</p>		Vzhled světelného místa
			
Charakter osvětlení	Charakter osvětlení prostoru	<p>Centrální lázeňský prostor - typ 2 (osvětlení horizontální roviny a částečně přisvětlení parterových částí přilehlých objektů, snazší orientace v prostoru) – Hlavní třída u sadů Václava Skalníka, sady Václava Skalníka, Vrchlického, Mírové nám., Masarykova, Goethovo nám., Reitenbergerova ulice.</p>	Specifické oblasti
	Úroveň jasu	<p>ostatní veřejné prostory – typ 1 (osvětlení horizontální roviny bez výrazného přisvětlení přilehlých objektů pro přirozený přechod do volné krajiny), výjimkou je předprostor městského divadla (ul. Třebízského), kde je z hlediska významového žádoucí osvětlení fasády objektu veřejným osvětlením.</p>	
	Barva světla	<p>Vysoká v centrálním lázeňském prostoru, s nadmořskou výškou a směrem k hranicím zastavěného území jas klesá. Nízký jas – ulice Třebízského, Chopinova, Ibsenova, Purkyňova, Lesní, Karlovarská, Dusíkova, Příkrá, Pramenská, Mladějovského, Pod Panoramou, Zeyerova</p>	
	Charakter osvětlení	<p>Osvětlení charakteristické zóny je řešeno s ohledem na prostorové a funkční uspořádání lázeňské části města. Nejvýraznější osvětlení má centrální lázeňský prostor, směrem do vyšších terénních poloh se snižuje jas a intenzita osvětlení pro plynulý přechod do okolní noční volné krajiny, se kterou je úzce sídlo spojeno.</p>	
		Centrální lázeňský prostor	<p>Oblast zahrnuje Sady Václava Skalníka, Mírové a Goethovo náměstí, Masarykovu, Reitenbergerovu a Vrchlického ulici, Hlavní třídu od Reitenbergerovy ulice až po Nehrovu, včetně okolní zástavby a přiléhajících veřejných prostorů. Charakter osvětlení je navržen s ohledem na jádrový charakter území – jsou přisvětleny objekty lemující veřejný prostor, svítidla v parkových částech osvětlují především horizontální roviny, s možností částečného přisvětlení zeleně bez negativních oslňujících vlastností. Jednotný typ pro parkovou část, možný jiný (jednotný) typ pro komunikace lemující prostor. Barevný tón světla teple bílý, teplota chromatičnosti doporučena nižší cca 2000 K pro vizuální odlišení.</p>
		Významné parkové části (lázeňské)	<p>Rozlehlý městský park podél Úšovického potoka položený v nejnižších polohách se sítí promenádních cest a Martínkův park v severní části města. Osvětlení parkové, s přirozeným přechodem světlo /tma dekorativního (lázeňského) vzhledu s přisvětlením pavilonů Alexandřina, Ferdinandova a Rudolfova pramene. Barevný tón světla teple bílý, teplota chromatičnosti doporučena nižší cca 2000 K pro vizuální odlišení.</p>
		Hlavní linie lázeňské části	<p>Ulice Hlavní třída. Osvětlení přizpůsobeno zvýšenému pohybu aut a koncentraci vybavenosti města a kladen důraz na bezpečnostní parametry osvětlení. Svítidla max. výšky 7 m, jednoduchého dekorativního, případně technického vzhledu nenarušující centrální lázeňský prostor, střední jas osvětlení. Přisvětlení i fasád přilehlých objektů – charakter osvětlení typ 2 (osvětlení horizontální roviny a přisvětlení objektů v parterové části).</p>
		Architekturní osvětlení	<p>Objekty A1 – A8 (hlavní kolonáda, pavilon křížového a Rudolfova pramene, kolonáda Karolína a Ferdinandova pramene, Ambrožův a Alexandřin pramen, kostel Nanebevzetí Panny Marie a kostel sv. Antonína. Stavby tvoří významné orientační body a pohledové vazby v území a charakterizují území lázní. Architekturní osvětlení je řešeno v samostatné kapitole v textové části dokumentu.</p>
		Svítidlo	<p>Svítidlo historizujícího, popř. dekoračního typu vyššího standardu (secesní vzhled). Doporučen jednotný typ v celé zóně, mírně odlišný vzhled možný v případě parkových částí a v centrálním lázeňském prostoru.</p>
		Skladba světelného místa (SM)	<p>Stožárová soustava, možnost více prvkového světelného místa v centrálním lázeňském prostoru. Výjimečně v případech úzkých profilů ulic možnost umístění svítidla na fasádním ramenu dekorativního vzhledu. Sloup dekorativní nebo historizující (vyloučen sloup klasický stupňovitý nebo osmihranný kónický). Nutná povrchová úprava kovových částí pro exteriérové podmínky, doporučen podobný vzhledový standard v celé zóně.</p>
		Výška SM	<p>Max. 5,5 m, v parkových částech max. 4,5 m. V ulici Hlavní třída max. výška 7 m.</p>
			

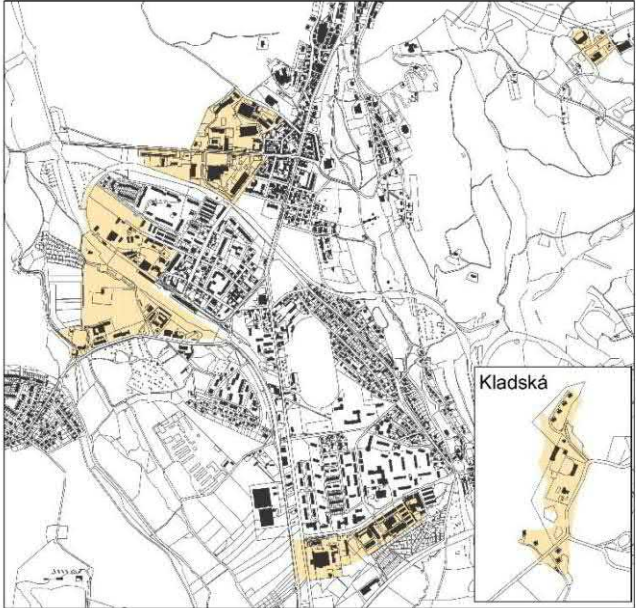
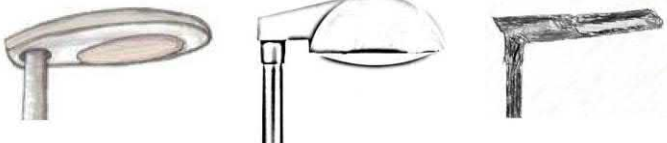

Tab. B5.2 Parametry veřejného osvětlení v charakteristické světelné zóně 2

Charakteristická světelná zóna 2 – přechodová část Tachovské brázdý					
Charakteristika zóny	<p>Charakteristická zóna zahrnuje jižní část městské památkové zóny a navazující část kompaktní zástavby na západní straně od Hlavní třídy. Zóna má podobný charakter veřejných prostorů jako centrální lázeňská část, obsahuje rozmanitější funkční skladbu (ve větší míře bydlení, veřejná vybavenost – školy, nemocnice). Jsou zde charakterové znaky lázeňského města, zástavba je však již různorodější a plní rozsáhlejší funkce než v případě lázeňské centrální části. V jižní části je zóna ohraničena železnicí.</p>			Vzhled světelného místa	<p>Skladba světelného místa (SM)</p> <p>Stožárová soustava, bez vyložení, případně s max. 1 m vyložení (v odůvodněných případech). Na území městské památkové zóny doporučen vyšší vzhledový standard světelného místa (podobně jako v zóně 1), nutná prášková povrchová úprava pro exteriérové podmínky na území městské památkové zóny, doporučena v celé charakteristické zóně.</p>
	<p>Výška SM</p> <p>Max. 5,5 m, v ulicích Hlavní třída a Chebská možnost zvýšení SM až na 7 m.</p>	<p>Svítilno</p> <p>Svítilno jednoduchého technického, případně dekorativního tvaru. Na území městské památkové zóny doporučen podobný vzhled jako v zóně 1.</p>			
Charakter osvětlení	<p>Charakter osvětlení prostoru</p> <p>Podobný charakter osvětlení jako v případě zóny 1 (bez centrálního lázeňského prostoru), jedná se o vnitřní část města s významným podílem vybavenosti.</p>	<p>typ 1 – osvětlení především horizontální roviny (komunikace, chodníky), v ulicích Hlavní třída a Chebská možnost použít typ 2 – osvětlení horizontální roviny a přisvětlení parterové části</p>		Specifické oblasti	<p>Hlavní linie lázeňské části</p> <p>Ulice Hlavní třída. Osvětlení přizpůsobeno zvýšenému pohybu aut a koncentraci vybavenosti města a kladen důraz na bezpečnostní parametry osvětlení. Svítidla max. výšky 7 m, jednoduchého dekorativního, případně technického vzhledu, stejný vzhled světelné soustavy a svítidla jako v zóně 1. Střední jas osvětlení. V severní části, kde je ulice vymezena objekty s vybaveností vhodné přisvětlení i fasád přilehlých objektů (typ 2 - osvětlení horizontální roviny a přisvětlení objektů v parterové části).</p>
	<p>Úroveň jasu</p>	<p>Střední, v případě sportovních ploch minimalizovat rušivé světlo</p>	<p>Významné vstupy do území</p> <p>Ulice Chebská. Významný vstup do území, vyšší koncentrace automobilové dopravy. V úseku charakteristické zóny přizpůsobit světelné prostředí okolním veřejným prostranstvím, střední jas osvětlení, částečné přisvětlení parterové části objektů s vybaveností (typ 2). Světelná soustava jednotného vzhledu jako v celé ulici Chebská, jednoduchého technického, případně dekorativního vzhledu, v úseku charakteristické zóny opatřit práškovou povrchovou úpravou, výška SM až 7 m, možnost vyložení do 1 m.</p>		
	<p>Barva světla</p>	<p>Teple bílá (max. 3000 K). Pro průjezdní úseky silnic (Hlavní třída a Chebská) použít z hlediska bezpečnosti světelné zdroje s indexem podání barev $R_a \geq 70$. V bytové zástavbě lze použít nižší teplotu chromatičnosti 2000 K a $R_a \geq 40$.</p>			

Tab. B5.3 Parametry veřejného osvětlení v charakteristické světelné zóně 3

Charakteristická světelná zóna 3 – obytná část Tepelské vrchoviny					
Charakteristika zóny	<p>Charakteristická zóna zahrnuje ostatní části města, které se rozprostírají na poměrně rovinném území Tepelské vrchoviny. Nachází se zde především obytná zástavba (bytová a individuální) a základní vybavenost. Součástí zóny je i zástavba Úšovic a Hamrníky. Charakter ulic je různorodý, zástavba rozmanitá. Zóna již není tolik ovlivněna turismem a lázeňstvím, slouží převážně pro obyvatele města. V zóně se nachází několik specifických oblastí – části s kompaktní bytovou výstavbou, kde jsou charakteristické výrazné zastoupení veřejných ploch včetně parkovišť, charakteristická zástavba Hamrníky, která je fyzicky oddělena od městské struktury a parková část podél Úšovického potoka, která plynule navazuje lázeňské parkové plochy a tvoří významné rekreační zázemí města a propojení mezi Úšovicemi, která je také specifickou oblastí s kostelem sv. Antonína a centrálním prostorem lázní.</p>			Vzhled světelného místa	<p>Skladba světelného místa (SM)</p> <p>Stožárová soustava, bez vyložení, případně s max. 1 m vyložení (v odůvodněných případech). V ulici Plzeňská (významný vstup do území) vhodné zajistit pravidelné uspořádání světelné soustavy podporující linii veřejného prostoru.</p>
	<p>Výška SM</p> <p>Max. 5 m, v ulicích třída Vítězství, Ke Kasárnám, Palackého, 17. listopadu, Kollárova, Nákladní, Husova, Na Třešňovce, Žižkova, Stavbařů, Dřevěná a Družstevní 6 m, v ulicích U Mlékárny, Hlavní třída, Plzeňská a Tepelská možná výška až 7 m.</p>	<p>Svítilno</p> <p>Svítilno jednoduchého technického, případně dekorativního tvaru. Doporučeno pro jednotlivé lokality stejného charakteru (části – bloky města) jednotný standard vzhledu svítidla.</p>			
Charakter osvětlení	<p>Charakter osvětlení prostoru</p> <p>typ 1 (osvětlení především horizontální roviny (komunikace, chodníky). Osvětlení navrhnout optimálně na nejnižší normou stanovené hladiny osvětlení, směrem k okraji zástavby a ve vyšších polohách zajistit snížení jasu (případně stanovit odlišné provozní režimy).</p>		Specifické oblasti	<p>Doplňující parkové části města</p> <p>Převážně parkově upravená veřejná zeleň podél Úšovického potoka, která tvoří významné zázemí města a propojení mezi Úšovicemi a lázeňskou částí města. Charakter osvětlení by měl respektovat parkové uspořádání (přirozený přechod světla/tmy), svítidlo dekorativního vzhledu, max. výška světelného místa 4,5 m.</p>	
	<p>Úroveň jasu</p> <p>Nízká, především v kontaktu s hranicí zastavěného území dbát na eliminaci rušivého světla a výraznějšího jasu osvětlení pro zajištění harmonického přechodu do volné krajiny (tmy).</p>			<p>Historická část Úšovic</p> <p>Původní nejstarší část města s částečně dochovanou stopou urbanistické struktury s dominantou kostela sv. Antonína. Zahrnuje ulice Za Školou, Ke Kostelu, U Tvrze, veřejný prostor v okolí Antoničkova pramene. Osvětlení vesnického charakteru – neuspořádaná soustava osvětlení s nízkým jasnem, koncentrace světelného toku pod svítidlem, doporučeno svítidlo dekorativního (historizujícího) tvaru jednotného standardu, doporučena prášková povrchová úprava.</p>	
	<p>Barva světla</p> <p>Teple bílá (max. 3000 K). Pro průjezdní úseky silnic použít z hlediska bezpečnosti světelné zdroje s indexem podání barev Ra ≥ 70. V bytové zástavbě lze použít nižší teplotu chromatičnosti 2000 K a Ra ≥ 40.</p>			<p>Kompaktní bytová zástavba</p> <p>Zástavba bytovými domy s výškovou hladinou přesahující obvyklou hladinu zástavby, s charakteristickým zastoupením veřejné zeleně. Osvětlení je nutné hierarchizovat podle provozu komunikací, charakter a jas osvětlení bude volen s ohledem na frekvenci pohybu osob a silniční dopravy, na komunikacích možnost volit světelné místo výšky do 6 m (Dyleňská, Podhorská, Za Tratí, Skalníkova do 7 m), v případě pouze pěších cest a chodníků bude výška max. 4,5 m, bude zajištěna optimalizace roztečí světelné soustavy, je žádoucí eliminovat počet SM současné soustavy.</p>	
				<p>Charakteristická zástavba Hamrníky</p> <p>Samostatná osada bez veřejné vybavenosti. Vzhledem k výškové hladině zástavby a k charakteru místní části nesmí výška SM přesáhnout výšku zástavby. V ulici třída Vítězství je povolena výška SM 6 m. Nutné zajistit přirozený přechod do volné krajiny – ulice ústící do nezastavěného území budou mít nejnižší jas osvětlení (třída Vítězství možný vyšší jas) a striktně dodržet typ 1 charakteru osvětlení.</p>	
				<p>Významné vstupy do území</p> <p>Ulice Plzeňská. Významný vstup do území, vyšší koncentrace automobilové dopravy. Vzhledem k přímému propojení zastavěného a nezastavěného území nízký jas osvětlení, osvětlení navrženo na nejnižší parametry požadovaného světelného toku, směrem do centra narůstající intenzita osvětlení. Světelná soustava jednotného vzhledu (v rámci každé ulice), jednoduchého technického, případně dekorativního vzhledu, výška SM až 7 m, možnost vyložení do 1 m.</p>	
		<p>Architekturní osvětlení</p> <p>Kostel sv. Antonína – i přes výraznou vzrostlou zeleň, která do značné míry stírá dominantnost kostela, je navrženo architekturní osvětlení přední části kostela s věží, nízký jas osvětlení (tmavé pozadí). Architekturní osvětlení je řešeno v samostatné kapitole textové části dokumentu.</p>			

Tab. B5.4 Parametry veřejného osvětlení v charakteristické světelné zóně 4

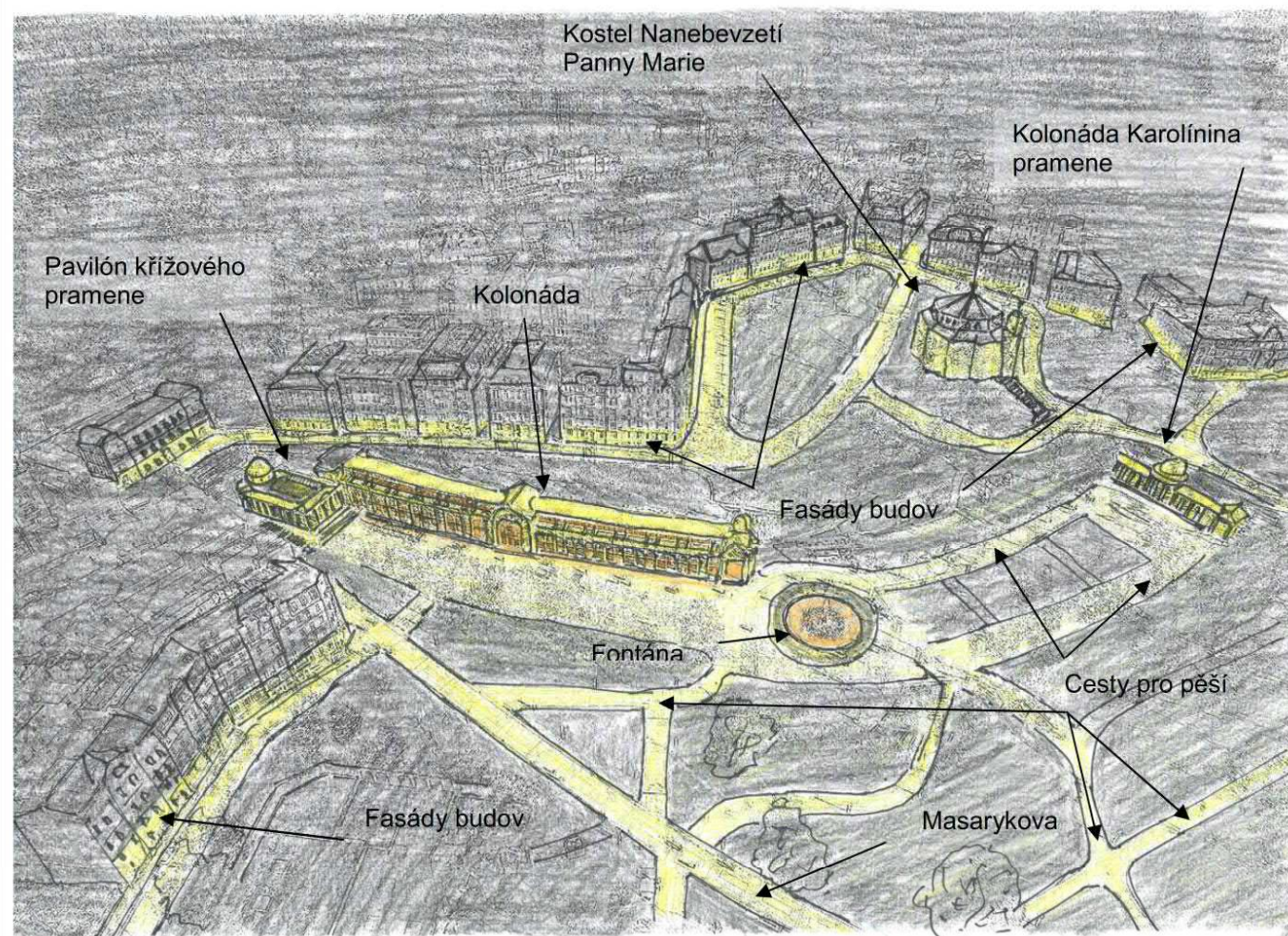
Charakteristická světelná zóna 4 – nesourodé okrajové části a samoty					
Charakteristika zóny	<p>Charakteristická zóna zahrnuje okrajové části sídel a samoty, které jsou v přímém kontaktu s okolní krajinou (tvoří její součást) a je proto kladen důraz na zapojení těchto částí do krajinného rámce i ve večerních a nočních hodinách (severní část města nad Martínkovým parkem, Kladská, Zádubská výšina) a okrajové části, které mají charakter převážně skladových, parkovacích a výrobních ploch (často veřejné osvětlení v areálech není součástí majetku města). Osvětlení těchto prostor má nejpřísnější parametry, aby byl zachováno harmonické spojení sídla s krajinou a nebyly přesvětleny okrajové plochy, které nespravuje město.</p>			Vzhled světelného místa	<p>Skladba světelného místa (SM)</p> <p>Stožárová soustava, bez vyložení, (případně s max. 1 m vyložení v lokalitě v okolí ulice Chebská, v jižní části města u ulice Tepelská a u železnice).</p>
	<p>Výška SM</p> <p>Výška SM max. 5 m. V lokalitě u ulice Tepelská nesmí výška SM přesáhnout atiku objektů v těsné blízkosti SM. U ulic Husova, Chebská, Plzeňská a Skláře II/210 výška SM max. 7m. U komunikace Kladská III/2119 výška SM max. 6m.</p>	<p>Svítilidlo</p> <p>Svítilidlo jednoduchého technického, případně dekorativního tvaru. Doporučeno pro jednotlivé lokality jednotný standard vzhledu svítidla.</p>			
Charakter osvětlení	<p>Charakter osvětlení prostoru</p>	<p>typ 1 (osvětlení především horizontální roviny (komunikace, chodníky). Osvětlení navrhovat optimálně na nejnižší normou stanovené hladiny osvětlení.</p>		Specifické oblasti	<p>Významné vstupy do území</p> <p>Ulice Chebská a Plzeňská. Významný vstup do území, vyšší koncentrace automobilové dopravy. Vzhledem k přímému propojení zastavěného a nezastavěného území nízký jas osvětlení, osvětlení navrženo na nejnižší parametry požadovaného světelného toku, směrem do centra narůstající intenzita osvětlení. Světelná soustava jednotného vzhledu (v rámci každé ulice), jednoduchého technického, případně dekorativního vzhledu, výška SM až 7 m, možnost vyložení do 1 m.</p>
	<p>Úroveň jasu</p>	<p>Nízká, nejnižší v rámci celého města. Dbát na eliminaci rušivého světla na přilehlé (nebytové) objekty.</p>			
	<p>Barva světla</p>	<p>Teple bílá (max. 3000 K), Index podání barev Ra ≥ 40.</p>			

B6 PARAMETRY ARCHITEKTURNÍHO OSVĚTLENÍ

Hlavním znakem Mariánských Lázní je lázeňství a tomu je přizpůsoben jak koncept vizuální podoby v noční době, tak i řešení veřejného a architekturního osvětlení. Architekturní osvětlení v návrhu primárně slouží pro vizuální podpoření lázeňských částí města a důležitých staveb z hlediska utváření identity místa (kostel Nanebevzetí Panny Marie a kostel sv. Antonína). Ostatní budovy a stavby nejsou architekturním osvětlením podpořeny. Jejich světelné zvýraznění v noční době by oslabovalo hlavní lázeňský vzhled města. Architekturním osvětlením jsou v noční době vizuálně podpořeny následující stavby a prostranství:

- A0 - Centrální lázeňský prostor;
- A1 - Kolonáda;
- A2 - Pavilon křížového pramene;
- A3 - Kolonáda Karolínina pramene;
- A4 - Kolonáda Ferdinandova pramene;
- A5 - Pavilon Rudolfova Pramene;
- A6 - Ambrožův pramen;
- A7 - Alexandřin pramen.
- A8 - Kostel Nanebevzetí Panny Marie;
- A9 - Kostel sv. Antonína;

A0 – Centrální lázeňský prostor



Hlavní zásady:

- 3 úrovně osvětlení;
- úroveň 1 - osvětlení promenádní linie od pavilonu křížového pramene po kolonádu Karolínina pramene a prostoru parku a cest pro pěší (Masarykova, sady Václava Skalníka) - omezení oslnění od svítidel, zvýraznění horizontálních ploch (komunikace, zeleň);
- úroveň 2 – osvětlení staveb uvnitř centrálního lázeňského prostoru (hlavní kolonáda, pavilón křížového pramene, kolonáda Karolínina pramene, fontána, kostel Nanebevzetí Panny Marie), vnější osvětlení světlometry s clonicím příslušenstvím, vnitřní prosvětlení staveb;
- úroveň 3 – osvětlení hranic centrálního lázeňského prostoru, osvětlení fasád veřejným osvětlením – ohraničení prostoru a vytvoření pozadí k budovám uvnitř prostoru (fasády podél ulic Hlavní, Vrchlického, Reitebergenova a Mírového a Goethova náměstí).

Plocha objektu		Světelně technické parametry (režim slavnostní / běžný)			
Část	Strana	Náhradní teplota chromatičnosti	Jas povrchu	Činitel odrazu	Osvětlenost
		T_{cp} (K)	L_m (cd/m ²)	ρ (-)	E_m (lx)
Kolonáda	x	viz. A2	viz. A2	viz. A2	viz. A2
Pavilón křížového pramene	x	viz. A3	viz. A3	viz. A3	viz. A3
Kolonáda Karolínina pramene	x	viz. A4	viz. A4	viz. A4	viz. A4
Kostel Nanebevzetí Panny Marie	x	viz. A8	viz. A8	viz. A8	viz. A8
Fontána	x	Součástí řešení fontány	Součástí řešení fontány	Součástí řešení	Součástí řešení fontány
Fasády budov (parter)	x	$\leq 3\,000\text{ K}$	2	0,3	20
Cesty pro pěší	x	$\leq 3\,000\text{ K}$	x	x	5

A0 – Centrální lázeňský prostor

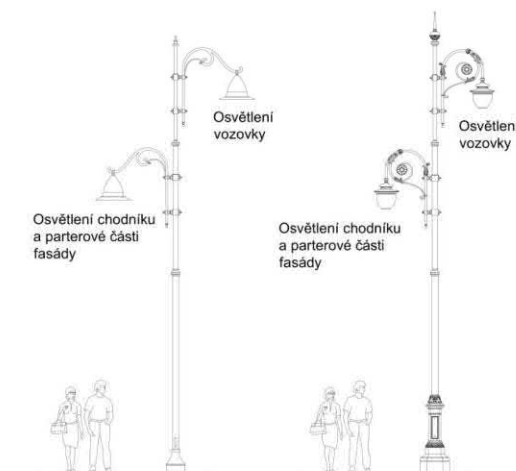
Koncept noční podoby



Ideové typy svítidel pro zajištění úrovně 3

a) ulice Hlavní třída

Světelná místa jsou orientována výložníky kolmo na osu komunikace. Podle typu optického systému může být osvětlovací soustava jednostranná nebo oboustranná. U jednostranné je vhodné použít dvouprvkovou soustavu s prvky s různou instalační výškou pro osvětlení pozemní komunikace a pro osvětlení chodníku a parterové části budov.



b) Mírové náměstí Vrchlického, Reitebergenova a Mírového a Goethova náměstí

Pro osvětlení použita dvouprvková svítidla zajišťující osvětlení pozemní komunikace chodníků a parterové části fasád přilehlých objektů. Světelná místa jsou orientována výložníky rovnoběžně s osou komunikace.



c) Masarykova (komunikace pro pěší)

Hlavní pěší komunikace v sadech Václava Skalníka. Světelná místa jsou orientována výložníky rovnoběžně s osou komunikace. Svítidla jsou osazena optickým systémem, který směřuje světelný tok převážně na osvětlovanou komunikaci a okolní terén a zajišťuje velmi dobré clonění pro minimalizaci oslnění chodců.

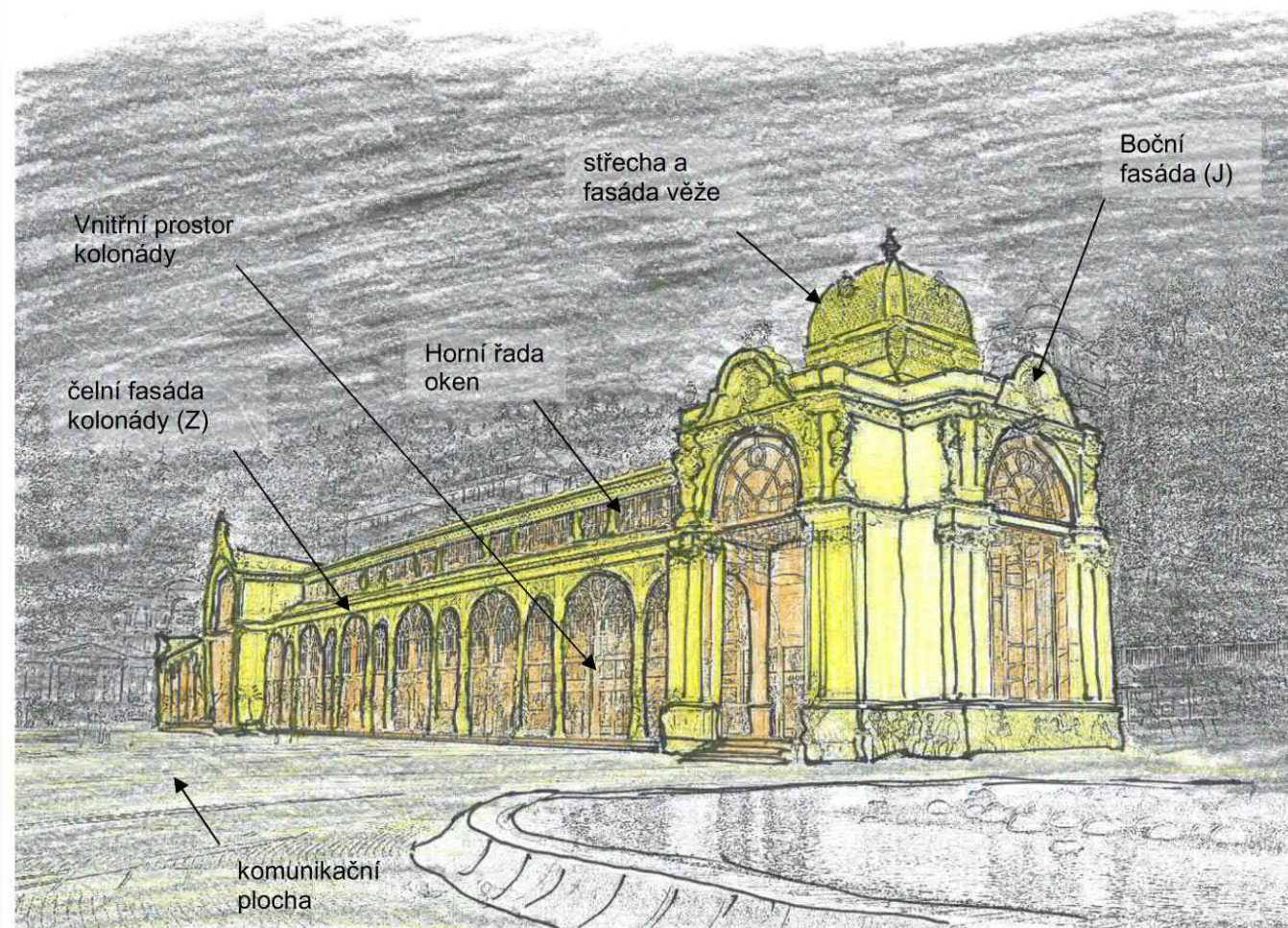


d) Sady Václava Skalníka (komunikace pro pěší)

Hlavní pěší komunikace v sadech Václava Skalníka. Světelná místa jsou orientována výložníky rovnoběžně s osou komunikace. Svítidla jsou osazena optickým systémem, který směřuje světelný tok převážně na osvětlovanou komunikaci a okolní terén a zajišťuje velmi dobré clonění pro minimalizaci oslnění chodců.



A1 – Hlavní kolonáda



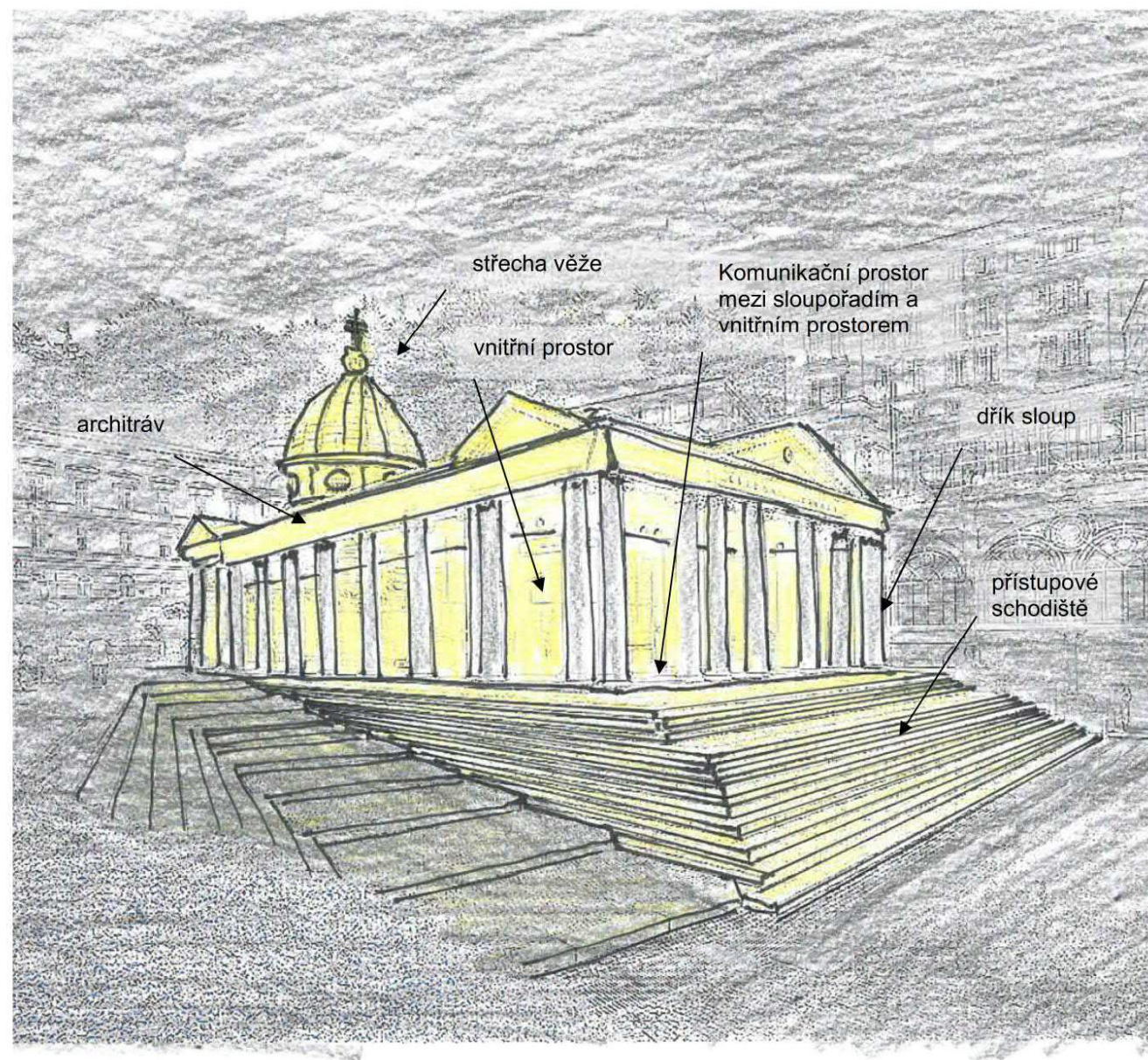
Hlavní zásady:

- ústřední stavba centrálního lázeňského prostoru;
- blízké pohledy viditelná čelní fasáda (Z) a boční fasáda (J);
- prosvětlení vnitřního prostoru kolonády:
 varianta 1 - světlomety nepřímo ve dvou úrovních
 varianta 2 – výroba replik původních závěsných svítidel v ose kolonády se smíšeným charakterem vyzařování
- osvětlení čelní fasády úzkouhlými světlomety a světlomety s eliptickou stopou;
- plošné osvětlení boční fasády,
- kontrast mezi navazujícími kolmými plochami pro lepší prostorový vjem;
- hlavní pohledová strana (Z) nejvyšší jas;
- osvětlení komunikační plochy cloněnými svítidly ze strany parku
- doba provozu zap. VO – 24:00 + 00:05 – vyp. VO.



Plocha objektu		Světelně technické parametry			
Část	Strana	Náhradní teplota chromatičnosti	Jas povrchu	Činitel odrazu	Osvětlenost
		T_{cp} (K)	L_m (cd/m ²)	ρ (-)	E_m (lx)
Kolonáda	vnitřní prostor	≤ 2 200 K	5	0,6	25
	vnitřní prostor u horní řady oken	≤ 2 200 K	5	0,6	25
	čelní Fasáda (Z)	≤ 3 000 K	5	0,6	25
	boční fasády (J)	≤ 3 000 K	3	0,6	15
	střechy věží	≤ 3 000 K	2	0,2	25
	fasády věží	≤ 3 000 K	3	0,6	15
Okolí	Komunikační plocha	≤ 3 000 K	x	x	10

A2 – Pavilon křížového pramene

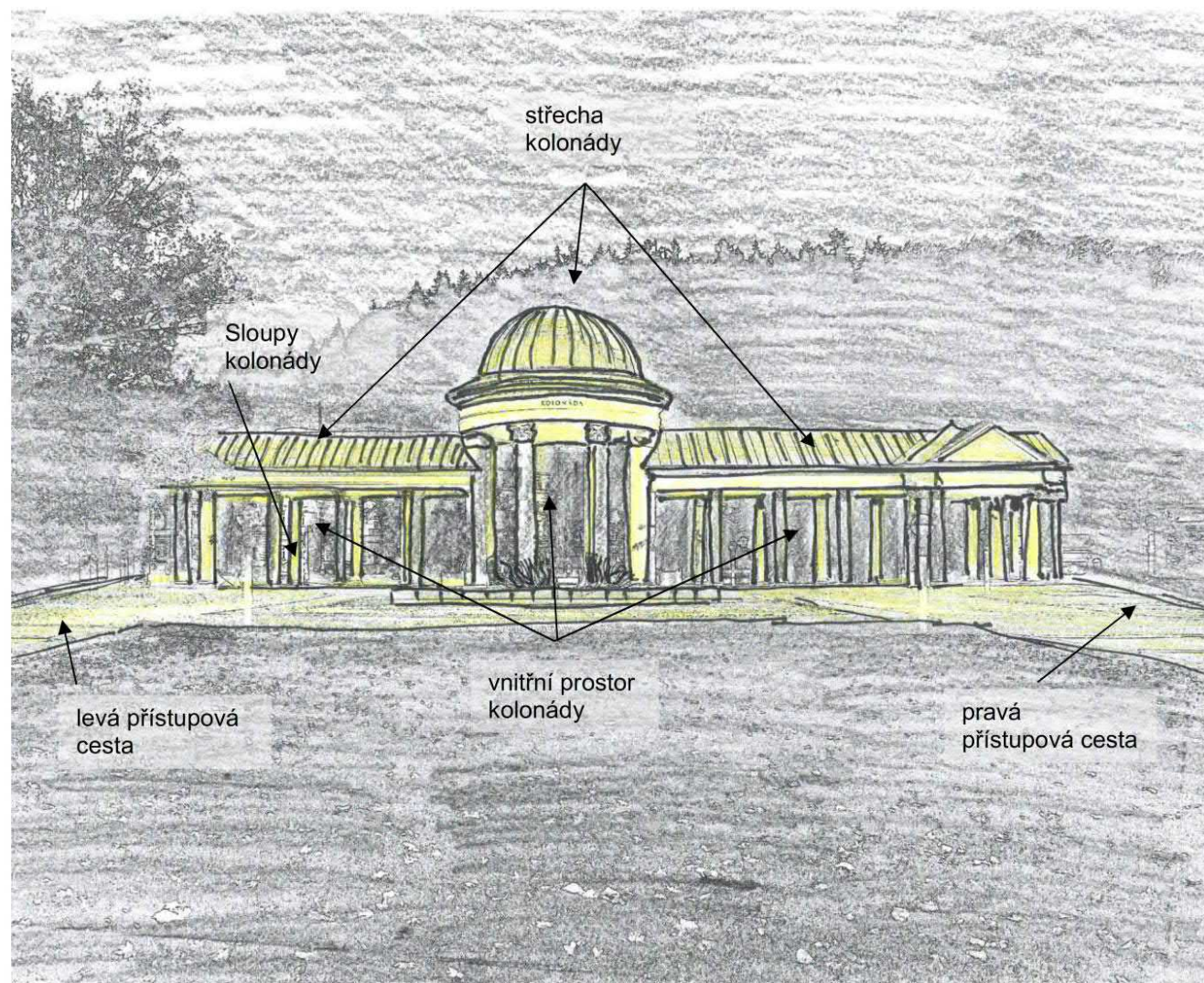


Hlavní zásady:

- osvětlení pavilonu křížového pramene zevnitř;
- odstranění svítidel ve stropě komunikačního prostoru mezi sloupořadím a vnitřním prostorem, ruší a oslňují. Tento prostor bude osvětlen světlem pronikajícím zevnitř pavilonu;
- osvětlení střechy a fasády věže světlomety ze všech stran;
- osvětlení architráv úzkouhlými světlomety a světlomety s eliptickou stopou;
- sloupy kolonády budou vnímány siluetově
- cloněné světlomety pro omezení rušivého světla;
- osvětlení schodiště veřejným osvětlením, osvětlující plochu před hlavní kolonádou;
- doba provozu zap. VO – 24:00 + 00:05 – vyp. VO.

Plocha objektu		Světelně technické parametry			
Část	Strana	Náhradní teplota chromatičnosti	Jas povrchu	Činitel odrazu	Osvětlenost
		T_{cp} (K)	L_m (cd/m ²)	ρ (-)	E_m (lx)
Pavilon křížového pramene	střecha věže	≤ 3 000 K	2 cd/m ²	0,3	20
	fasáda věže	≤ 3 000 K	5 cd/m ²	0,6	25
	architráv	≤ 3 000 K	5 cd/m ²	0,6	25
	vnitřní prostor	≤ 3 000 K	5 cd/m ²	0,6	25
Okolí	přístupové schodiště	≤ 3 000 K	x	x	5

A3 – Kolonáda Karolínina pramene

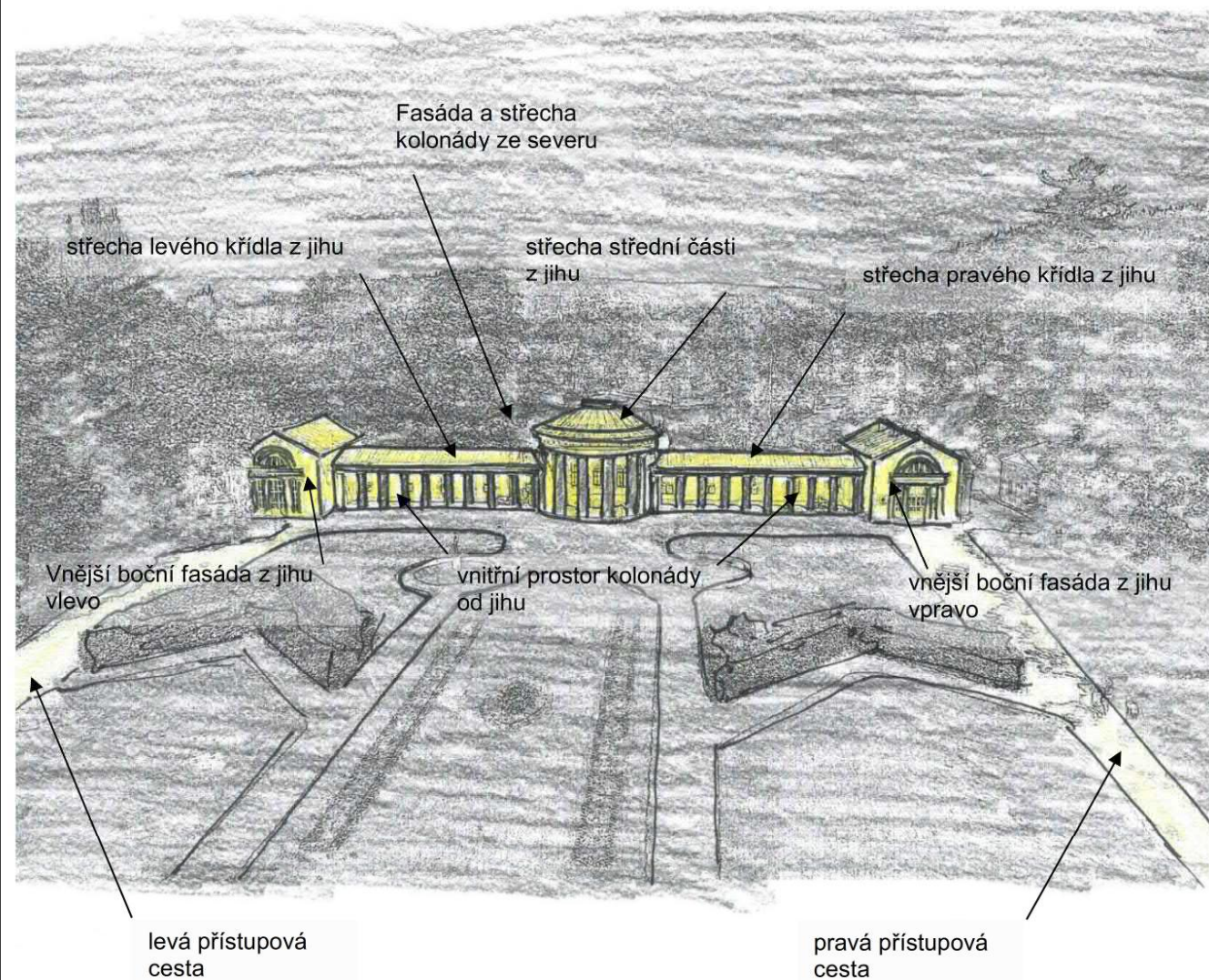


Hlavní zásady:

- prosvětlení vnitřního prostoru kolonády odrazem o strop. Sloupy kolonády budou vnímány siluetově;
- osvětlení střech a architráv světlomety úzkouhlými světlomety a světlomety s eliptickou stopou;
- teple bílý barevný tón světla;
- veřejným osvětlení osvětleny pouze boční přístupové cesty cloněnými svítidly. Střední příčné cesty a střední parková plocha jsou bez osvětlení, aby svítidla a stožáry nepůsobily rušivě při čelním pohledu na kolonádu;
- doba provozu zap. VO – 24:00 + 00:05 – vyp. VO.

Plocha objektu		Světelně technické parametry			
Objekt	Část	Náhradní teplota chromatičnosti	Jas povrchu	Činitel odrazu	Osvětlenost
		T_{cp} (K)	L_m (cd/m ²)	ρ (-)	E_m (lx)
Kolonáda Karolínina pramene	vnitřní prostor	≤ 3 000 K	5	0,7	20
	střecha	≤ 3 000 K	1	0,3	10
	architráv	≤ 3 000 K	5	0,7	20
okolí	přístupové cesty	≤ 3 000 K	x	x	3

A4 – Kolonáda Ferdinandova pramene



Hlavní zásady:

- prosvětlení vnitřního prostoru kolonády z jihu odrazem o strop. Sloupy kolonády budou vnímány siluetově;
- jemné přisvětlení bočních fasád z jihu veřejným osvětlením nebo plošnými světlomety;
- osvětlení střech z jihu světlomety úzkouhlými světlomety a světlomety s eliptickou stopou;
- osvětlení fasád a střech ze severu plošně světlomety nebo zemními svítidly;
- teple bílý barevný tón světla;
- veřejným osvětlením osvětleny pouze boční přístupové cesty cloněnými svítidly. Střední přístupové cesty jsou bez osvětlení, aby svítidla a stožáry nepůsobily rušivě při čelním pohledu;
- doba provozu zap. VO – 24:00.

Plocha objektu		Světelně technické parametry			
Prostor	Část	Náhradní teplota chromatičnosti	Jas povrchu	Činitel odrazu	Osvětlenost
		T_{cp} (K)	L_m (cd/m ²)	ρ (-)	E_m (lx)
kolonáda Ferdinandova pramene	vnitřní prostor kolonády z jihu	≤ 3 000 K	3	0,3	30
	vnější boční fasády z jihu	≤ 3 000 K	2	0,3	20
	střechy z jihu	≤ 3 000 K	0,5	0,2	7,5
	fasády ze severu	≤ 3 000 K	1	0,6	5
	střechy ze severu	≤ 3 000 K	0,5	0,2	7,5
okolí	levá přístupová cesta	≤ 3 000 K	x	x	3
	pravá přístupová cesta	≤ 3 000 K	x	x	3

A5 – Pavilon Rudolfova pramene

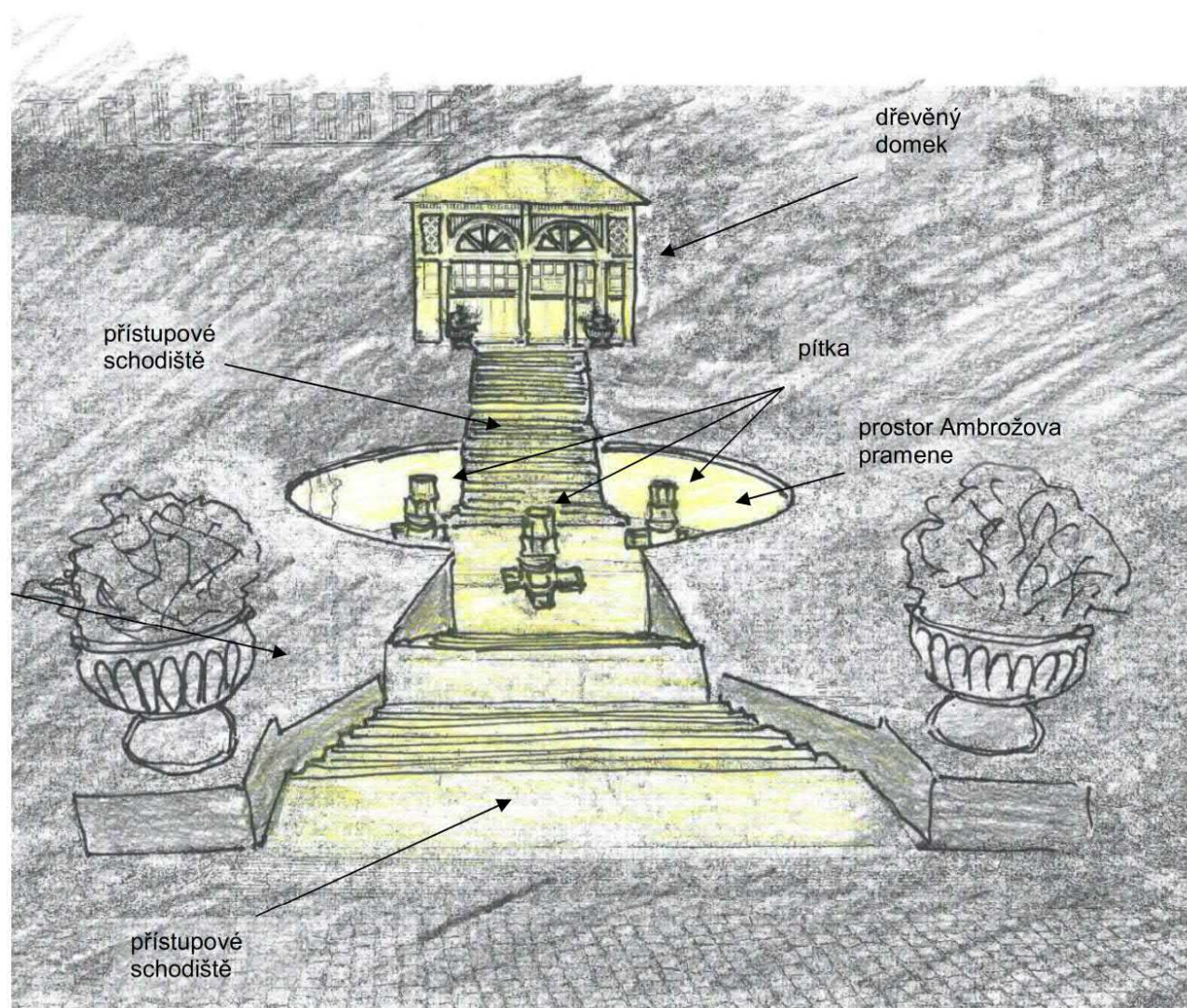


Hlavní zásady:

- osvětlení přístupové cesty z veřejného osvětlení;
- prosvětlení vnitřního prostoru širokouhlými světly, odrazem světla od stropu;
- světelné zvýraznění pítka Rudolfova pramene úzkouhlým světly;
- teple bílý barevný tón světla
- doba provozu zap. VO – 24:00.

Plocha objektu, prostor		Světelně technické parametry			
Prostor	Část	Náhradní teplota chromatičnosti	Jas povrchu	Činitel odrazu	Osvětlenost
		T_{cp} (K)	L_m (cd/m ²)	ρ (-)	E_m (lx)
Pavilon Rudolfova pramene	vnitřní prostor	≤ 3 000 K	1	0,7	5
	pítka	≤ 3000 K	5	0,5	30
Okolí	přístupová cesta	≤ 3 000 K	x	x	3

A6 – Ambrožův pramen

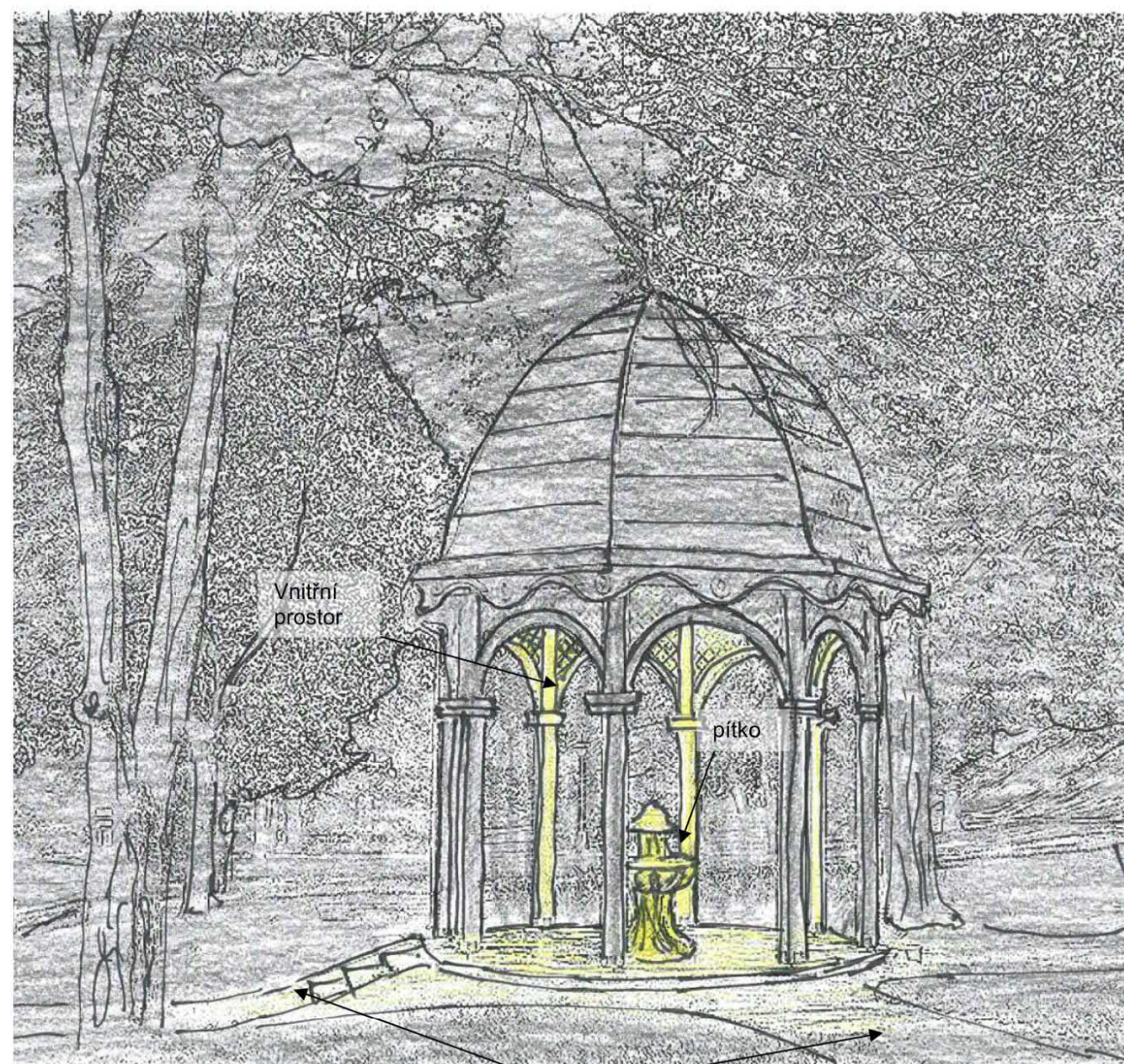


Hlavní zásady:

- osvětlení přístupového schodiště ze zápusných nebo sloupkových svítidel;
- jemné osvětlení průčelí dřevěného domku pro vytvoření pozadí;
- průčelí domku lze osvětlit veřejným osvětlením nebo zemními svítidly;
- světelné zvýraznění pítka a prostoru Ambrožova pramene zápusnými nebo sloupkovými svítidly;
- teple bílý barevný tón světla
- doba provozu zap. VO – 24:00

Plocha objektu		Světelně technické parametry			
Prostor	Část	Náhradní teplota chromatičnosti	Jas povrchu	Činitel odrazu	Osvětlenost
		T_{cp} (K)	L_m (cd/m ²)	ρ (-)	E_m (lx)
Ambrožův pramen	prostor	≤ 3 000 K	2	0,7	10
	pítka	≤ 3 000 K	1	0,3	10
okolí	dřevěný domek	≤ 3 000 K	1	0,7	5
	přístupové schodiště	≤ 3 000 K	x	x	3

A7 – Alexandřin pramen



Hlavní zásady:

- osvětlení přístupové cesty z veřejného osvětlení;
- prosvětlení vnitřního prostoru širokoúhlými světlomety, odrazem světla od stropu;
- světelné zvýraznění pítka Rudolfova pramene úzkoúhlým světlometem;
- teple bílý barevný tón světla
- doba provozu zap. VO – 24:00.

Plocha objektu, prostor		Světelně technické parametry			
Prostor	Část	Náhradní teplota chromatičnosti	Jas povrchu	Činitel odrazu	Osvětlenost
		T_{cp} (K)	L_m (cd/m ²)	ρ (-)	E_m (lx)
Pavilon Alexandřina pramene	Vnitřní prostor	≤ 3 000 K	1	0,3	10
	Pítko	≤ 3 000 K	5	0,4	40
Okolí	Přístupová cesta	≤ 3 000K	x	x	3

A8 – Kostel Nanebevzetí Panny Marie

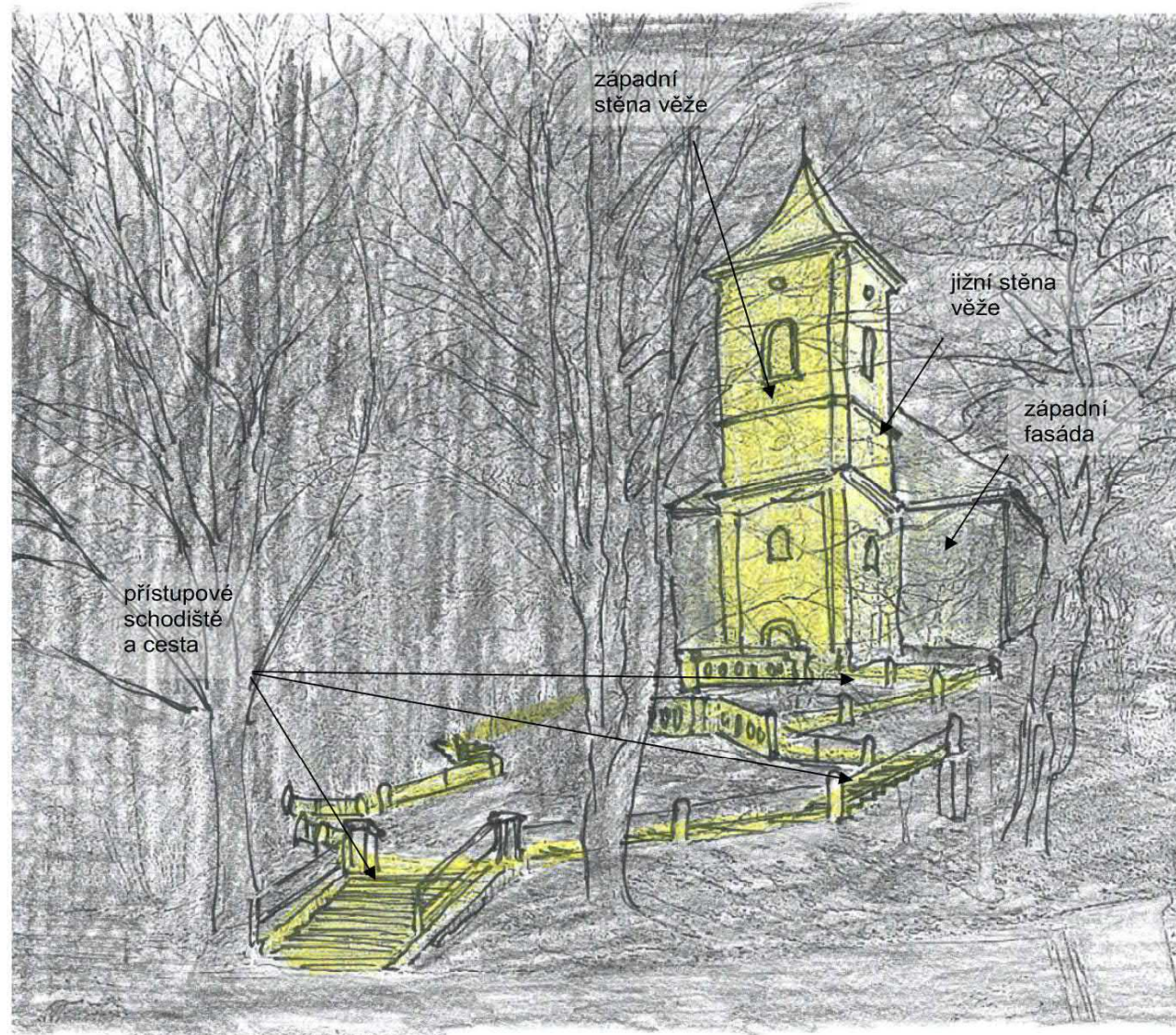


Hlavní zásady:

- průčelí kostela (JZ) viditelné z blízkých pohledů;
- důležitá stavba na Goethově náměstí pro blízké pohledy z kompozičního hlediska (boční fasády);
- plošné osvětlení ze všech stran;
- kontrast mezi navazujícími kolmými plochami průčelí a bočních fasád pro lepší prostorový vjem;
- hlavní pohledová strany (JZ) vyšší jasy;
- teple bílý barevný tón světla;
- doba provozu zap. VO–24:00 + 00:05 – vyp. VO.

Plocha objektu		Světelně technické parametry (režim slavnostní / běžný)			
Část	Strana	Náhradní teplota chromatičnosti	Jas povrchu	Činitel odrazu	Osvětlenost
		T_{cp} (K)	L_m (cd/m ²)	ρ (-)	E_m (lx)
Fasáda kostela	Čelní (JZ)	≤ 3 000 K	3	0,6	15
	Boční dolní	≤ 3 000 K	2	0,6	10
	Boční horní	≤ 3 000 K	1	0,6	5
Fasády věží	JZ	≤ 3 000 K	3	0,6	15
	SZ	≤ 3 000 K	2	0,6	10
	SV	≤ 3 000 K	3	0,6	10
	JV	≤ 3 000 K	3	0,6	10
okolí	schodiště	≤ 3 000 K	x	x	5

A9 – Kostel sv. Antonína

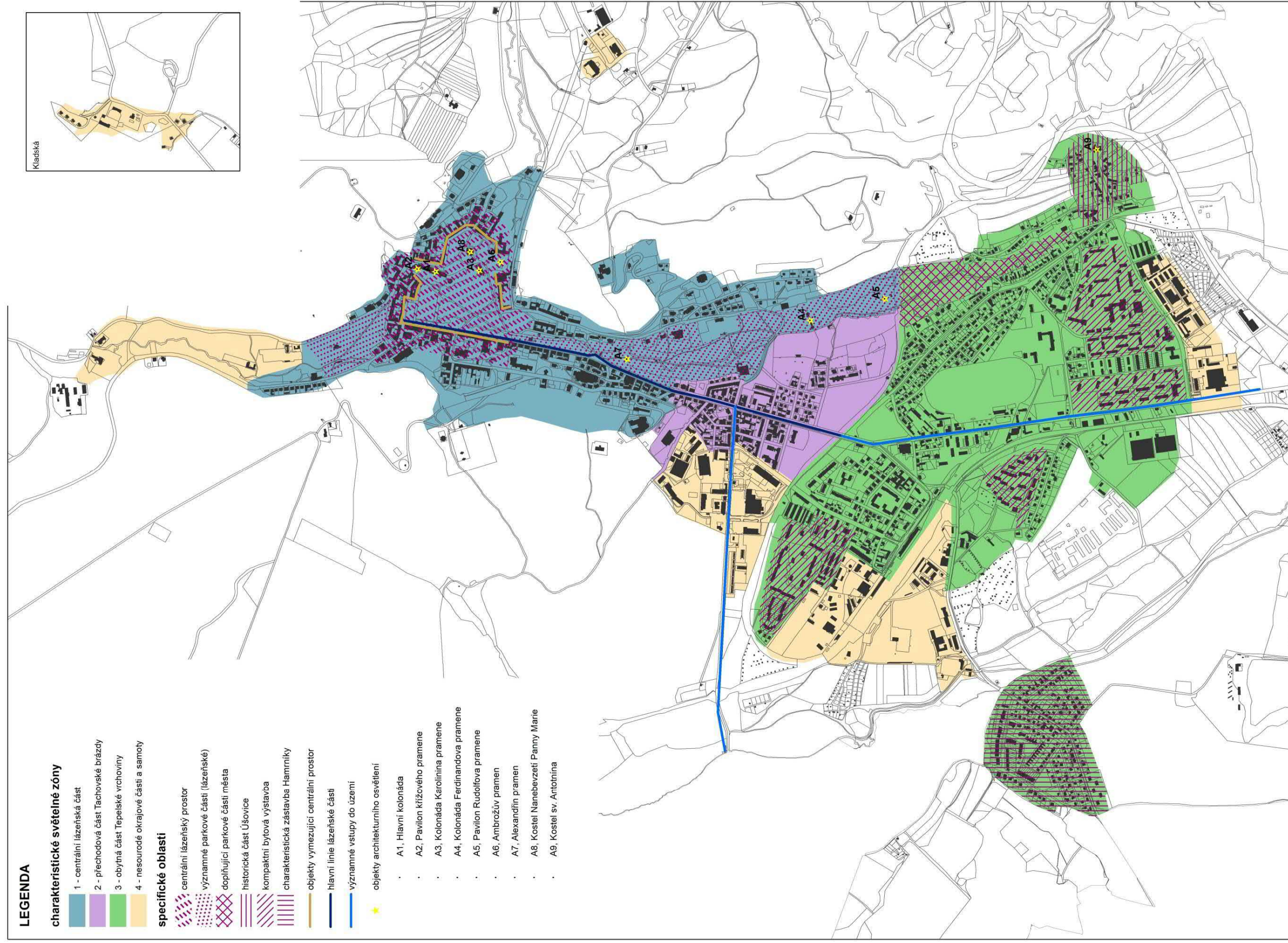


Hlavní zásady:

- vztažný bod identifikační stavba pro místní část Úšovice;
- blízké pohledy, viditelné hlavně průčelí s věží;
- plošné osvětlení;
- kontrast mezi navazujícími kolmými plochami pro lepší prostorový vjem;
- hlavní pohledová strany (Z) vyšší jas;
- teple bílý barevný tón světla;
- doba provozu zap. VO – 23:00 + 00:05 – vyp. VO.

Plocha objektu		Světelně technické parametry (režim slavnostní / běžný)			
Část	Strana	Náhradní teplota chromatičnosti	Jas povrchu	Činitel odrazu	Osvětlenost
		T_{cp} (K)	L_m (cd/m ²)	ρ (-)	E_m (lx)
Fasáda kostela	Z	$\leq 3\ 000\ K$	0,5	0,5	3
Stěny věže	Z	$\leq 3\ 000\ K$	2	0,5	10
	S	$\leq 3\ 000\ K$	1	0,5	5
	J	$\leq 3\ 000\ K$	1	0,5	5
okolí	Přístupové schodiště a cesta	$\leq 3\ 000\ K$	x	x	3

PŘÍLOHY



KONCEPCE VO MARIÁNSKÝCH LÁZNÍ, ARCHITEKTONICKO URBANISTICKÁ ČÁST - PARAMETRY OSVĚTLENÍ

Pozemní komunikace				Architektonicko urbanistické hledisko									
Ulice, veřejné prostranství	Bližší popis	Místní část	Typ pozemní komunikace	Charakteristická zóna	Specifická oblast	Barvný tón	Index podání barev Ra (-)	Charakter osvětlení	Jas	Výška SM	Typologie svítidel	Barevná povrchová úprava	Skladba SM
Anglická		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	střední	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Cesta nad Ruskou		Mariánské Lázně	MKIV	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 4,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová bez výložníku
Cesta podél Úšovického potoka 1	Hlavní třída - železnice	Mariánské Lázně	MKIV	1	Významná parková část	≤ 3 000 K (dop. cca 2 000K)	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 4,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová bez výložníku
Dusíkova		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Dykova		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	střední	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Fibichova		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	střední	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Goethovo náměstí		Mariánské Lázně	MK III	1	Centrální lázeňský prostor	≤ 3 000 K (dop. cca 2 000K)	≥ 70	typ 2	vyšší	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová jednoprvková/víceprvková
Hlavní třída 1	Mírové nám. - Reitenberbova	Mariánské Lázně	MK III	1	Centrální lázeňský prostor	≤ 3 000 K (dop. cca 2 000K)	≥ 70	typ 2	vyšší	≤ 7,0 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová jednoprvková/víceprvková
Hlavní třída 2	Reitenberbova - Ruská	Mariánské Lázně	MK III	1	Hlavní linie lázeňské části	≤ 3 000 K (dop. cca 2 000K)	≥ 70	typ 2	střední	≤ 7,0 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová jednoprvková/víceprvková
Chopinova 1	Ibsenova - Tenisový klub	Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Ibsenova		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Karlovarská		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Klíčová		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	střední	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Lázeňská		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	střední	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Lesní		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Lidická		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	střední	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Máchova 2	B. Němcové - Anglická	Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	střední	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Martínkův park		Mariánské Lázně	MKIV	1	významná parková část	≤ 3 000 K (dop. cca 2 000K)	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 4,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová bez výložníku
Masarykova 1	Hlavní třída - Reitenberbova	Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	střední	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Masarykova 2	Reitenberbova - Vrchlického	Mariánské Lázně	MK IV	1	Centrální lázeňský prostor	≤ 3 000 K (dop. cca 2 000K)	≥ 70	typ 2	vyšší	≤ 4,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová jednoprvková/víceprvková
Masarykova 3	Vrchlického - Ibsenova	Mariánské Lázně	MK III	1	Centrální lázeňský prostor	≤ 3 000 K (dop. cca 2 000K)	≥ 70	typ 2	vyšší	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová jednoprvková/víceprvková
Mírové náměstí		Mariánské Lázně	MK III	1	Centrální lázeňský prostor	≤ 3 000 K (dop. cca 2 000K)	≥ 70	typ 2	vyšší	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová jednoprvková/víceprvková
Mladějovského		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Nehrova 1	Mírové nám. - Purkyňova	Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	střední	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Nehrova 2	Purkyňova - Masarykova	Mariánské Lázně	MK IV	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	střední	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Pod Panoramou		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Poštovní		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	střední	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Pramenská		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Promenáda města Bad Homburgu		Mariánské Lázně	MK IV	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	střední	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Příkrá		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Purkyňova		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Reitenbergerova		Mariánské Lázně	MK III	1	Centrální lázeňský prostor	≤ 3 000 K (dop. cca 2 000K)	≥ 70	typ 2	vyšší	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová jednoprvková/víceprvková
Ruská		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	střední	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Sady Václava Skalníka		Mariánské Lázně	MKIV	1	Centrální lázeňský prostor	≤ 3 000 K (dop. cca 2 000K)	≥ 70	typ 2	vyšší	≤ 4,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová jednoprvková/víceprvková
Třebízského 1	Mírové nám. - Ibsenova	Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 2	nízký	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Třebízského 2	Ibsenova - parkoviště Třebízského	Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Úzká		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	střední	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Vrchlického 1	Mírové nám. - pěší zóna	Mariánské Lázně	MK III	1	Centrální lázeňský prostor	≤ 3 000 K (dop. cca 2 000K)	≥ 70	typ 2	vyšší	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová jednoprvková/víceprvková
Vrchlického 2	pěší zóna	Mariánské Lázně	MK IV	1	Centrální lázeňský prostor	≤ 3 000 K (dop. cca 2 000K)	≥ 70	typ 2	vyšší	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová jednoprvková/víceprvková
Zeyerova		Mariánské Lázně	MK III	1	x	≤ 3 000 K (možné až 2 700K)	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 5,5 m	historizující (příp. dekorativní)	ano	stožárová
Boženy Němcové		Mariánské Lázně	MK III	2	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	střední	≤ 5,5 m	technické/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)

Základní plán veřejného osvětlení města Mariánské Lázně

Ulice, veřejné prostranství	Bližší popis	Místní část	Typ pozemní komunikace	Charakteristická zóna	Specifická oblast	Barvný tón	Index podání barev Ra (-)	Charakter osvětlení	Jas	Výška SM	Typologie svítidel	Barevná povrchová úprava	Skladba SM
Dvořákova		Mariánské Lázně	MK III	2	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	střední	≤ 5,5 m	technické/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)
Hlavní třída 3	Ruská - Chebská	Mariánské Lázně	MK III	2	Hlavní linie lázeňské části	3000 K	≥ 70	typ 2	střední	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)
Hlavní třída 4	Chebská - železnice	Mariánské Lázně	silnice III / 2114	2	Hlavní linie lázeňské části	3000 K	≥ 70	typ 1	střední	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)
Chebská 1	Hlavní třída - Luční	Mariánské Lázně	silnicelll / 2114	2	Významný vstup do území	3000 K	≥ 70	typ 2	střední	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)
Jiráskova		Mariánské Lázně	MK III	2	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	střední	≤ 5,5 m	technické/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)
Komenského		Mariánské Lázně	MK III	2	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	střední	≤ 5,5 m	technické/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)
Křížíkova		Mariánské Lázně	MK III	2	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	střední	≤ 5,5 m	technické/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)
Luční		Mariánské Lázně	MK III	2	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	střední	≤ 5,5 m	technické/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)
Lužická		Mariánské Lázně	MK III	2	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	střední	≤ 5,5 m	technické/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)
Máchova 1	Hlavní třída - B. Němcové	Mariánské Lázně	MK III	2	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	střední	≤ 5,5 m	technické/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)
Nerudova		Mariánské Lázně	MK III	2	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	střední	≤ 5,5 m	technické/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)
Tyršova 1	Hlavní třída - Č. telekomunikační úřad	Mariánské Lázně	MK III	2	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	střední	≤ 5,5 m	technické/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)
U Nemocnice		Mariánské Lázně	MK III	2	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	střední	≤ 5,5 m	technické/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)
V Sadech		Mariánské Lázně	MK IV	2	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	střední	≤ 5,5 m	technické/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)
1. máje		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
17. listopadu		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Americká		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Bezejmenná		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Boční		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Cesta podél Úšovického potoka 2	železnice - Palackého	Mariánské Lázně	MK IV	3	Doplňující parková část	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 4,5 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Čapkova		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Česká		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Dobrovského		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Družstevní		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Dřevěná		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Dukelská		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Dyleňská		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Franze Kafky		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Havlíčkova		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Hlavní třída 5	železnice - Plzeňská	Mariánské Lázně	silnice III / 2114	3	x	3000 K	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ano	stožárová (max. výložení 1m)
Hlavní třída 6	Plzeňská - Nádražní nám.	Mariánské Lázně	silnice III/02110	3	x	3000 K	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ano	stožárová (max. výložení 1m)
Hroznatova		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Husova 2	železnice - Nádražní nám.	Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Janáčkova		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Ke Kasárnám		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Ke Kostelu	Úšovice	Úšovice	MK III	3	Úšovice	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	historizující/dekorativní	ano	stožárová bez výložení (1m)
Kollárova		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Kosmonautů		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Krátká		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Kubelíkova		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Ladova		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Libušina		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Mánesova		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Mládežnická		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Na Průhonu		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Na Třešňovce		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Na Voře dole		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Na Voře nahoře		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Na Vyhliďce		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)
Na Výsluní		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložení (1m)

Základní plán veřejného osvětlení města Mariánské Lázně

Ulice, veřejné prostranství	Bližší popis	Místní část	Typ pozemní komunikace	Charakteristická zóna	Specifická oblast	Barvný tón	Index podání barev Ra (-)	Charakter osvětlení	Jas	Výška SM	Typologie svítidel	Barevná povrchová úprava	Skladba SM
Nádražní náměstí		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Nákladní		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Palackého		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Plzeňská 1	Hlavní třída - Tepelská	Mariánské Lázně	silnicIII / 2114	3	Vstup do území	3000 K	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová (max. vyložení 1m)
Podhorská		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Polní		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Potoční		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Přátelství		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Příčná		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Seifertova		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Skalníková		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Smetanova		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Stavbařů		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Šafaříkova		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Školní		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Školní nám.		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Škroupova		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Tepelská		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Tomášková		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
třída Vítězství 2	Ladova - Hamříky konec	Mariánské Lázně	silnice III/02110	3	Hamříky	3000 K	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Tyršova 2		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
U Mlékárny 1	Hlavní třída - U mlékárny MK	Mariánské Lázně	silnice III/02110	3	x	3000 K	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
U Pily		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
U Ploché dráhy		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
U Rybníčka		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
U Tvrze		Úšovice	MK III	3	Úšovice	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	historizující/dekorativní	ano	stožárová bez výložníku
U Zastávky		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Ve Vilkách		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Za Školou		Úšovice	MK III	3	Úšovice	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	historizující/dekorativní	ano	stožárová bez výložníku
Za Tratí		Mariánské Lázně	MK III	3	Kompaktní výstavba	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Zelená		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Žižkova		Mariánské Lázně	MK III	3	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Husova 1	Chebská - železnice	Mariánské Lázně	MK III	4	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová (max. vyložení 1m)
Chebská 2	Husova - Tyršova	Mariánské Lázně	silnice III / 2114	4	Vstup do území	3000 K	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová (max. vyložení 1m)
Chopinova 2	kolem tenisového klubu	Mariánské Lázně	MKIII	4	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické	ne	stožárová bez výložníku
Chotěnov III/2302		Chotěnov	silnice III/2302	4	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické	ne	stožárová bez výložníku
Chotěnov MK		Chotěnov	MK	4	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické	ne	stožárová bez výložníku
Kladská III/2119		Kladská	silnice III/2119	4	x	3000 K	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 6,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Kladská MK		Kladská	MK III	4	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku
Zádubská výšina	Krakonoš	Mariánské Lázně	MKIII	4	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické	ne	stožárová bez výložníku
Plzeňská 2	Tepelská - Stavební mlýn	Mariánské Lázně	silnice III / 2114	4	Vstup do území	3000 K	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová (max. vyložení 1m)
Skláře II/210		Skláře	silnice II/210	4	x	3000 K	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 7,0 m	technické	ne	stožárová (max. vyložení 1m)
Skláře III/2302		Skláře	silnice III/2302	4	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické	ne	stožárová bez výložníku
Skláře MK		Skláře	MK	4	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické	ne	stožárová bez výložníku
Stanoviště MK		Stanoviště	MK	4	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické	ne	stožárová bez výložníku
Třebízského 3	parkoviště Třebízského - konec ML	Mariánské Lázně	MK III	4	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické	ne	stožárová bez výložníku
U Mlékárny 2	silnice III/02110 - konec ML	Mariánské Lázně	MK III	4	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické	ne	stožárová bez výložníku
Stavební mlýn		Mariánské Lázně	MK III	x	x	≤ 3 000 K (možné až 2 000K)	≥ 40	typ 1	nízký	≤ 5,0 m	technické	ne	stožárová bez výložníku
třída Vítězství 1	U Mlékárny - Hamříky	Mariánské Lázně	silnice III/02110	x	x	3000 K	≥ 70	typ 1	nízký	≤ 7,0 m	technické/dekorativní	ne	stožárová bez výložníku